

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ผลการศึกษาเรื่อง "ศึกษาความต้องการและปัญหาอุปสรรคของผู้ป่วยในการเข้ามารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ในโรงพยาบาลราชวิถี" จากข้อมูลตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามและได้นำมาใช้ในการประมวลผลจำนวนทั้งสิ้น 110 ราย ได้ผลการศึกษา โดยจะขอนำเสนอเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ความต้องการของผู้ป่วยในการเข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ในโรงพยาบาลราชวิถี

ส่วนที่ 3 ปัญหาอุปสรรคของผู้ป่วยในการเข้ารับบริการด้านสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ในโรงพยาบาลราชวิถี

ส่วนที่ 4 การทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่างข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วยกับความต้องการและปัญหาอุปสรรคในการเข้ารับบริการด้านสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ในโรงพยาบาลราชวิถี

ส่วนที่ 5 การอภิปรายผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ ภูมิลำเนา อาชีพ รายได้ สิทธิในการรักษาพยาบาล เหตุผลที่มารับการรักษา ระยะเวลาที่รักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาล และการรับบริการงานสังคมสงเคราะห์ในโรงพยาบาล ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 4.1

จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ

หน่วย: ร้อย ละ กับ ขยายจากอาททไนร		
เพศ	จำนวน	ร้อยละ
หญิง	74	67.3
ชาย	36	32.7
รวม	110	100.0

จากตารางที่ 4.1 จะเห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 67.3 และรองลงมาเป็นเพศชายร้อยละ 32.7

ตารางที่ 4.2 *

จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
20-29 ปี	45	40.9
น้อยกว่า 20 ปี	26	23.6
30-39 ปี	26	23.6
40-49 ปี	8	7.3
50-59 ปี	3	2.7
60 ปีขึ้นไป	2	1.8
รวม	110	100.0

จากตารางที่ 4.2 จะเห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20-29 ปี ร้อยละ 40.9 รองลงมามีอายุน้อยกว่า 20 ปีและอายุระหว่าง 30-39 ปีร้อยละ 23.6 มีอายุระหว่าง 40-49 ปีร้อยละ 7.3 มีอายุระหว่าง 50-59 ปีร้อยละ 2.7 และมีอายุ 60 ปีขึ้นไปร้อยละ 1.8 ซึ่งมีจำนวนน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.3 *

จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
มัธยมศึกษา	31	28.2
ประถมศึกษา	27	24.5
ปริญญาตรี	25	22.7
อนุปริญญา	14	12.7
ไม่ได้รับการศึกษา	12	10.9
สูงกว่าปริญญาตรี	1	0.9
รวม	110	100.0

จากตารางที่ 4.3 จะเห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาร้อยละ 28.2 รองลงมาอยู่ในระดับประถมศึกษาร้อยละ 24.5 ระดับปริญญาตรีร้อยละ 22.7 อยู่ในระดับอนุปริญญาร้อยละ 12.7 ไม่ได้รับการศึกษาร้อยละ 10.9 และมีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีร้อยละ 0.9 ซึ่งมีจำนวนน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.4

จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพสมรส	จำนวน	ร้อยละ
โสด	53	48.2
สมรส	44	40.0
แยกกันอยู่	7	6.4
หม้าย	4	3.6
หย่าร้าง	2	1.8
รวม	110	100.0

จากตารางที่ 4.4 จะเห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพโสดร้อยละ 48.2 รองลงมามีสถานภาพสมสร้อยละ 40.0 แยกกันอยู่ร้อยละ 6.4 หม้ายร้อยละ 3.6 และหย่าร้างร้อยละ 1.8 ซึ่งมีจำนวนน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.5

จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	จำนวน	ร้อยละ
กรุงเทพมหานคร	61	55.5
ต่างจังหวัด	49	44.5
รวม	110	100.0

จากตารางที่ 4.5 จะเห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาในกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 55.5 และมีภูมิลำเนาอยู่ในต่างจังหวัดร้อยละ 44.5 ซึ่งมีจำนวนน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.6

จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
รับจ้าง	38	34.5
ค้าขาย	28	25.5
อื่น ๆ	21	19.1
รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	10	9.1
ว่างงาน	10	9.1
เกษตรกร	3	2.7
รวม	110	100.0

จากตารางที่ 4.6 จะเห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างร้อยละ 34.5 รองลงมามีอาชีพค้าขายร้อยละ 25.5 มีอาชีพอื่น ๆ ร้อยละ 19.1 มีอาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจ และว่างงานร้อยละ 9.1 และมีอาชีพเกษตรกรร้อยละ 2.7 ซึ่งมีจำนวนน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.7

จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้

รายได้	จำนวน	ร้อยละ
ประจำ	53	48.2
เป็นครั้งคราว	37	33.6
ไม่มีรายได้	20	18.2
รวม	110	100.0

จากตารางที่ 4.7 จะเห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ประจำร้อยละ 48.2 รองลงมาได้เป็นครั้งคราวร้อยละ 33.6 และไม่มีรายได้ร้อยละ 18.2 ซึ่งมีจำนวนน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.8

จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามแหล่งที่ได้รับ
ความช่วยเหลือ กรณีมีรายได้เป็นครั้งคราว

แหล่งที่ได้รับความช่วยเหลือ	จำนวน	ร้อยละ
ครอบครัว	16	47.1
ไม่ได้รับความช่วยเหลือ	8	23.5
อื่น ๆ	6	17.6
ญาติ	3	8.8
เพื่อนบ้าน	1	2.9
รวม	37	100.0

จากตารางที่ 4.8 จะเห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้รับความช่วยเหลือจากครอบครัวร้อยละ 47.1 รองลงมาไม่ได้รับความช่วยเหลือร้อยละ 23.5 ได้รับความช่วยเหลือจากแหล่งอื่น ๆ ร้อยละ 17.6 ได้รับความช่วยเหลือจากญาติร้อยละ 8.8 และได้รับความช่วยเหลือเพื่อนบ้านร้อยละ 2.9 ซึ่งมีจำนวนน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.9

จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสิทธิ
ในการรักษาพยาบาล

สิทธิในการรักษาพยาบาล	จำนวน	ร้อยละ
บัตรทองโรงพยาบาลอื่น	40	36.4
บัตรทองโรงพยาบาลราชวิถี	24	21.8
ไม่มีสิทธิ	18	16.4
ประกันสังคมโรงพยาบาลอื่น	12	10.9
ประกันสังคมโรงพยาบาลราชวิถี	11	10.0

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

สิทธิในการรักษาพยาบาล	จำนวน	ร้อยละ
ต่างด้าวถูกกฎหมาย	2	1.8
ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	1	0.9
ต่างด้าวผิดกฎหมาย	1	0.9
อื่น ๆ	1	0.9
รวม	110	100.0

จากตารางที่ 4.9 จะเห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ใช้สิทธิบัตรทอง โรงพยาบาลอื่นร้อยละ 36.4 รองลงมาใช้บัตรทองโรงพยาบาลราชวิถีร้อยละ 21.8 ไม่มีสิทธิร้อยละ 16.4 ใช้บัตรประกันสังคมโรงพยาบาลอื่นร้อยละ 10.9 บัตรประกันสังคมโรงพยาบาลราชวิถีร้อยละ 10.0 ต่างด้าวถูกกฎหมายร้อยละ 1.8 ต่างด้าวผิดกฎหมาย ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ และมีสิทธิอื่น ๆ ร้อยละ 0.9 เท่ากัน ซึ่งมีจำนวนน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.10

จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเหตุผลที่มารับ
การรักษาในโรงพยาบาลราชวิถี

เหตุผลที่มารับการรักษา ในโรงพยาบาลราชวิถี	จำนวน	ร้อยละ
ตั้งใจมารับบริการเอง	64	58.2
มีสิทธิที่โรงพยาบาลราชวิถี	39	35.5
ถูกนำส่งในกรณีฉุกเฉิน	3	2.7
โรงพยาบาลอื่นส่งมา	2	1.8
อื่น ๆ	2	1.8
รวม	110	100.0

จากตารางที่ 4.10 จะเห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีเหตุผลที่มารับการ
รักษาในโรงพยาบาลราชวิถีด้วยความตั้งใจมารับบริการเองร้อยละ 58.2 รองลงมา มีสิทธิที่
โรงพยาบาลราชวิถีร้อยละ 35.5 ถูกนำส่งในกรณีฉุกเฉินร้อยละ 2.7 โรงพยาบาลอื่นส่งมาและ
เหตุผลอื่น ๆ ร้อยละ 1.8 ซึ่งมีจำนวนน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.11

จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระยะเวลา
ที่รักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาล

ระยะเวลา	จำนวน	ร้อยละ
1-7 วัน	71	64.5
ไม่ได้รักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาล	20	18.2
1 สัปดาห์-4 สัปดาห์	7	6.4
1 เดือน-3 เดือน	5	4.5
6 เดือน-12 เดือน	3	2.7
3 เดือน-6 เดือน	2	1.8
1 ปีขึ้นไป	2	1.8
รวม	110	100.0

จากตารางที่ 4.11 จะเห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาล
1-7 วันร้อยละ 64.5 รองลงมาไม่ได้รักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาลร้อยละ 18.2 รักษาตัว 1 สัปดาห์-4
สัปดาห์ร้อยละ 6.4 รักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาล 1 เดือน-3 เดือนร้อยละ 4.5 รักษาตัวอยู่ใน
โรงพยาบาล 6 เดือน-12 เดือนร้อยละ 2.7 รักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาล 3 เดือน-6 เดือน และรักษา
ตัวอยู่ในโรงพยาบาล 1 ปีขึ้นไปร้อยละ 1.8 เท่ากัน ซึ่งมีจำนวนน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.12

จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการทราบข้อมูลว่า
โรงพยาบาลมีบริการสังคมสงเคราะห์

การทราบข้อมูลว่าโรงพยาบาล มีบริการสังคมสงเคราะห์	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ทราบ	60	54.5
ทราบ	50	45.5
รวม	110	100.0

จากตารางที่ 4.12 จะเห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่ทราบข้อมูลว่า
โรงพยาบาลมีบริการสังคมสงเคราะห์ร้อยละ 54.5 และทราบว่าโรงพยาบาลมีบริการสังคม
สงเคราะห์ร้อยละ 45.5 ซึ่งมีจำนวนน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.13

จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามแหล่งที่ทราบข้อมูลว่า
โรงพยาบาลมีบริการสังคมสงเคราะห์

แหล่งที่ทราบข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
คนรู้จัก	17	41.5
ตนเอง	12	29.3
พยาบาล	9	22.0
แพทย์	3	7.3
รวม	41	100.0

จากตารางที่ 4.13 จะเห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทราบข้อมูลจากคนรู้จัก
ร้อยละ 41.5 รองลงมาทราบข้อมูลด้วยตนเองร้อยละ 29.3 ทราบข้อมูลจากพยาบาลร้อยละ
22.0 และทราบข้อมูลจากแพทย์ร้อยละ 7.3 ซึ่งมีจำนวนน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.14

จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการเคยรับบริการ
จากงานสังคมสงเคราะห์ของโรงพยาบาล

การเคยรับบริการ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	92	83.6
เคย	18	16.4
รวม	110	100.0

จากตารางที่ 4.14 จะเห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยรับบริการร้อยละ 83.6 และเคยรับบริการร้อยละ 16.4 ซึ่งมีจำนวนน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.15

จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามด้านที่เคยรับ
บริการสังคมสงเคราะห์

ด้านที่เคยรับบริการ	จำนวน	ร้อยละ
คำรักษาพยาบาล	11	61.1
ติดต่อให้ญาติมาเยี่ยม	4	22.2
คำพาหนะกลับบ้าน	3	16.7
รวม	18	100.0

จากตารางที่ 4.15 จะเห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้รับบริการคำรักษาพยาบาลร้อยละ 61.1 รองลงมาการติดต่อให้ญาติมาเยี่ยมร้อยละ 22.2 และคำพาหนะกลับบ้านร้อยละ 16.7 ซึ่งมีจำนวนน้อยที่สุด

ส่วนที่ 2 ความต้องการของผู้ป่วยในการเข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์

ทางการแพทย์ในโรงพยาบาลราชวิถี

ในส่วนที่ 2 ความต้องการของผู้ป่วยในการเข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์
ในโรงพยาบาลราชวิถี ได้สอบถามถึง ความต้องการของผู้ป่วย ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์จิตใจ
ด้านสังคม ดังนี้

ตารางที่ 4.16

จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของระดับความต้องการของผู้ป่วย
ด้านร่างกาย

ความต้องการด้านร่างกาย	ระดับความต้องการของผู้ป่วย					$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. ต้องการได้รับการรักษา จากโรงพยาบาลจนหาย จากอาการเจ็บป่วย	20.9 (23)	65.5 (72)	12.7 (14)	0.0 (00)	0.9 (1)	4.05	0.64	มาก
2. ต้องการได้รับการดูแล ทางด้านสุขภาพเป็น อย่างดี	16.4 (18)	65.5 (72)	16.4 (18)	1.8 (2)	0.0 (00)	3.96	0.63	มาก
3. ต้องการมีผู้ให้คำปรึกษา ในเรื่องความเจ็บป่วย	11.8 (13)	63.6 (70)	20.9 (23)	2.7 (3)	0.9 (1)	3.82	0.70	มาก
4. ต้องการทราบข้อมูล เกี่ยวกับโรคที่เป็นอยู่ เพิ่มเติม	11.8 (13)	62.7 (69)	20.9 (23)	3.6 (4)	0.9 (1)	3.80	0.72	มาก
5. ต้องการการฟื้นฟูสมรรถภาพ และการดูแลต่อที่บ้าน	8.2 (9)	38.2 (42)	40.0 (44)	12.7 (14)	0.9 (1)	3.40	0.84	ปาน กลาง
รวม						3.81	0.53	มาก

2.1 ความต้องการด้านร่างกายของผู้ป่วยที่เข้ามารับบริการของโรงพยาบาลราชวิถี มีดังนี้ (ตารางที่ 4.16)

1) ต้องการได้รับการรักษาจากโรงพยาบาลจนหายจากอาการเจ็บป่วย ผลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่มีความต้องการอยู่ในระดับมากร้อยละ 65.5 รองลงมาอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 20.9 และอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 12.7 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้นที่ต้องการได้รับการรักษาจากโรงพยาบาลจนหายจากอาการเจ็บป่วยอยู่ในระดับน้อยที่สุด ซึ่งโดยรวมผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยของความต้องการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$)

2) ต้องการได้รับการดูแลทางด้านสุขภาพเป็นอย่างดี ผลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่มีความต้องการอยู่ในระดับมากร้อยละ 65.5 รองลงมาอยู่ในระดับมากที่สุดและระดับปานกลางร้อยละ 16.4 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 1.8 เท่านั้นที่มีความต้องการได้รับการดูแลทางด้านสุขภาพเป็นอย่างดีอยู่ในระดับน้อย ซึ่งโดยรวมผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยของความต้องการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$)

3) ต้องการมีผู้ให้คำปรึกษาในเรื่องความเจ็บป่วย ผลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่มีความต้องการอยู่ในระดับมากร้อยละ 63.6 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 20.9 อยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 11.8 และอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 2.7 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้นที่ต้องการมีผู้ให้คำปรึกษาในเรื่องความเจ็บป่วยน้อยที่สุด ซึ่งโดยรวมผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยของความต้องการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.82$)

4) ต้องการทราบข้อมูลเกี่ยวกับโรคที่เป็นอยู่เพิ่มเติม ผลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยใหญ่มากมีความต้องการอยู่ในระดับมากร้อยละ 62.7 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 20.9 อยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 11.8 และอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 3.6 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้นที่ต้องการทราบข้อมูลเกี่ยวกับโรคที่เป็นอยู่เพิ่มเติมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ซึ่งโดยรวมผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยของความต้องการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$)

5) ต้องการการฟื้นฟูสมรรถภาพและการดูแลต่อที่บ้าน ผลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 40.0 รองลงมาอยู่ในระดับมากร้อยละ 38.2 อยู่ในระดับน้อยร้อยละ 12.7 และอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 8.2 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้นที่ต้องการการฟื้นฟูสมรรถภาพและการดูแลต่อที่บ้านอยู่ในระดับน้อยที่สุด ซึ่งโดยรวมผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยของความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.40$)

ตารางที่ 4.17

จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของระดับความต้องการของผู้ป่วย

ด้านอารมณ์จิตใจ

ความต้องการด้านอารมณ์ จิตใจ	ระดับความต้องการของผู้ป่วย					$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. ต้องการผู้ที่เข้าใจ และให้ กำลังใจ	33.6 (37)	43.6 (48)	21.8 (24)	0.9 (1)	0.0 (00)	4.10	0.76	มาก
2. ต้องการให้ครอบครัวดูแล เอาใจใส่อย่างใกล้ชิด	34.5 (38)	40.0 (44)	22.7 (25)	1.8 (2)	0.9 (1)	4.05	0.85	มาก
3. ต้องการความมั่นใจว่าจะ ได้รับบริการที่ดีมีคุณภาพ	14.5 (16)	70.9 (78)	13.6 (15)	0.9 (1)	0.0 (00)	3.99	0.56	มาก
4. ต้องการการต้อนรับอย่างดี	25.5 (28)	50.9 (56)	18.2 (20)	5.5 (6)	0.0 (00)	3.96	0.81	มาก
5. ต้องการให้มีผู้มาเยี่ยม	23.6 (26)	42.7 (47)	29.1 (32)	2.7 (3)	1.8 (2)	3.83	0.88	มาก
6. สามารถยอมรับและปรับตัว เข้ากับภาวะเจ็บป่วยได้	24.5 (27)	38.2 (42)	28.2 (31)	9.1 (10)	0.0 (00)	3.78	0.92	มาก
7. ต้องการเพื่อนรับทุกข์และช่วย ให้พ้นจากความไม่สบายใจ	13.6 (15)	44.5 (49)	37.3 (41)	4.5 (5)	0.0 (00)	3.67	0.76	มาก
8. ต้องการได้รับคำแนะนำ เกี่ยวกับการปฏิบัติตัวให้ เข้ากับสังคม	14.5 (16)	45.5 (50)	27.3 (30)	10.9 (12)	1.8 (2)	3.60	0.93	ปาน กลาง
9. ต้องการให้มีการปรับปรุง การให้บริการของ เจ้าหน้าที่	15.5 (17)	32.7 (36)	27.3 (30)	21.8 (24)	2.7 (3)	3.36	1.07	ปาน กลาง
รวม						3.81	0.59	มาก

2.2 ความต้องการด้านอารมณ์จิตใจของผู้ป่วยที่เข้ามารับบริการของโรงพยาบาลราชวิถี มีดังนี้ (ตารางที่ 4.16)

1) ต้องการผู้ที่เข้าใจและให้กำลังใจ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่มีความต้องการอยู่ในระดับมากร้อยละ 43.6 อยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 33.6 และอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 21.8 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้นที่ต้องการผู้ที่เข้าใจและให้กำลังใจอยู่ในระดับน้อย ซึ่งโดยรวมผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยของความต้องการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$)

2) ต้องการให้ครอบครัวดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด ผลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่มีความต้องการอยู่ในระดับมากร้อยละ 40.0 รองลงมาอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 34.5 อยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 22.7 และอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 1.8 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้นที่ต้องการให้ครอบครัวดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดอยู่ในระดับน้อยที่สุด ซึ่งโดยรวมผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยของความต้องการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$)

3) ต้องการความมั่นใจว่าจะได้รับบริการที่ดีมีคุณภาพ ผลการศึกษาพบว่าผู้ป่วยส่วนใหญ่มีความต้องการอยู่ในระดับมากร้อยละ 70.9 รองลงมาอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 14.5 และอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 13.6 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้นที่ต้องการความมั่นใจว่าจะได้รับบริการที่ดีมีคุณภาพอยู่ในระดับน้อย ซึ่งโดยรวมผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยของความต้องการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$)

4) ต้องการการต้อนรับอย่างดี ผลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่มีความต้องการอยู่ในระดับมากร้อยละ 50.9 รองลงมาอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 25.5 และอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 18.2 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 5.5 เท่านั้นที่ต้องการการต้อนรับอย่างดีอยู่ในระดับน้อย ซึ่งโดยรวมผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยของความต้องการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$)

5) ต้องการให้มีผู้มาเยี่ยม ผลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่มีความต้องการอยู่ในระดับมากร้อยละ 42.7 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 29.1 อยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 23.6 และอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 2.7 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 1.8 เท่านั้น ที่ต้องการให้มีผู้มาเยี่ยมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ซึ่งโดยรวมผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยของความต้องการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$)

6) สามารถยอมรับและปรับตัวเข้ากับภาวะเจ็บป่วยได้ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่มีความต้องการอยู่ในระดับมากร้อยละ 38.2 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 28.2 และอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 24.5 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 9.1 เท่านั้นที่สามารถยอมรับและปรับตัวเข้ากับภาวะเจ็บป่วยได้อยู่ในระดับน้อย ซึ่งโดยรวมผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยของความต้องการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$)

7) ต้องการเพื่อนประจักษ์ และช่วยให้พ้นจากความไม่สบายใจ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่มีความต้องการอยู่ในระดับมากร้อยละ 44.5 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 37.3 และอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 13.6 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 4.5 เท่านั้นที่ต้องการเพื่อนประจักษ์ และช่วยให้พ้นจากความไม่สบายใจอยู่ในระดับน้อย ซึ่งโดยรวมผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยของความ ต้องการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.67$)

8) ต้องการได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตัวให้เข้ากับสังคม ผลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่มีความต้องการอยู่ในระดับมากร้อยละ 45.5 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 27.3 อยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 14.5 และอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 10.9 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 1.8 เท่านั้นที่ต้องการได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตัวให้เข้ากับสังคมน้อยที่สุด ซึ่งโดยรวมผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยของความ ต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.60$)

9) ต้องการให้มีการปรับปรุงการให้บริการของเจ้าหน้าที่ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่มีความต้องการอยู่ในระดับมากร้อยละ 32.7 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 27.3 อยู่ในระดับน้อยร้อยละ 21.8 และอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 15.5 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 2.7 เท่านั้นที่ต้องการให้มีการปรับปรุงการให้บริการของเจ้าหน้าที่อยู่ในระดับน้อยที่สุด ซึ่งโดยรวมผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยของความ ต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$)

ตารางที่ 4.18

จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของระดับความต้องการของผู้ป่วย
ด้านสังคม

ความต้องการด้านสังคม	ระดับความต้องการของผู้ป่วย					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. ต้องการได้รับการที่สะดวกและรวดเร็ว	30.9 (34)	57.3 (63)	11.8 (13)	0.0 (00)	0.0 (00)	4.19	0.63	มาก
2. ต้องการที่จะได้รับการทักทายและใช้คำพูดที่ไพเราะ	31.8 (35)	51.8 (57)	15.5 (17)	0.9 (1)	0.0 (00)	4.15	0.70	มาก
3. ต้องการความช่วยเหลือด้านคำปรึกษาพยาบาล	30.0 (33)	50.0 (55)	20.0 (22)	0.0 (00)	0.0 (00)	4.10	0.70	มาก

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

ความต้องการด้านสังคม	ระดับความต้องการของผู้ป่วย					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
4. ต้องการให้เจ้าหน้าที่ให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มที่	35.5 (39)	43.6 (48)	15.5 (17)	5.5 (6)	0.0 (00)	4.09	0.85	มาก
5. ต้องการให้เจ้าหน้าที่มีความเป็นกันเอง	28.2 (31)	49.1 (54)	21.8 (24)	0.9 (1)	0.0 (00)	4.05	0.73	มาก
6. ต้องการความเอาใจใส่จากเจ้าหน้าที่	24.5 (27)	53.6 (59)	20.9 (23)	0.9 (1)	0.0 (00)	4.02	0.70	มาก
7. ต้องการคำปรึกษาแนะนำในการใช้บริการสังคมสงเคราะห์	26.4 (29)	47.3 (52)	25.5 (28)	0.9 (1)	0.0 (00)	3.99	0.75	มาก
8. ต้องการความช่วยเหลือเรื่องเงินทุนประกอบอาชีพ	32.7 (36)	37.3 (41)	25.5 (28)	3.6 (4)	0.9 (1)	3.97	0.90	มาก
9. ต้องการผู้ที่อำนวยความสะดวกให้ระหว่างการรักษา	16.4 (18)	61.8 (68)	20.0 (22)	1.8 (2)	0.0 (00)	3.93	0.66	มาก
10. ต้องการได้รับคำชี้แจงเมื่อมีข้อสงสัย	10.9 (12)	61.8 (68)	26.4 (29)	0.9 (1)	0.0 (00)	3.83	0.62	มาก
11. ต้องการให้มีเงินกู้ยืมฉุกเฉิน	29.1 (32)	34.5 (38)	28.2 (31)	5.5 (6)	2.7 (3)	3.82	1.01	มาก
12. ต้องการการพูดคุยอย่างเปิดเผยกับเจ้าหน้าที่	10.0 (11)	51.8 (57)	36.4 (40)	1.8 (2)	0.0 (00)	3.70	0.67	มาก
13. ต้องการผู้ที่สามารถแก้ปัญหาให้ได้	8.2 (9)	54.5 (60)	35.5 (39)	1.8 (2)	0.0 (00)	3.69	0.65	มาก
14. ต้องการคำแนะนำเพื่อแก้ปัญหา	7.3 (8)	54.5 (60)	37.3 (41)	0.9 (1)	0.0 (00)	3.68	0.62	มาก
15. ต้องการผู้ให้คำปรึกษาในเรื่องส่วนตัว	4.5 (5)	40.0 (44)	48.2 (53)	6.4 (7)	0.9 (1)	3.41	0.72	ปานกลาง
รวม						3.91	0.46	มาก

2.3 ความต้องการด้านสังคมของผู้ป่วยที่เข้ามารับบริการของโรงพยาบาลราชวิถี มีดังนี้ (ตารางที่ 4.16)

1) ต้องการได้รับการบริการที่สะดวกและรวดเร็ว ผลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่มีความต้องการอยู่ในระดับมากร้อยละ 57.3 รองลงมาอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 30.9 และมีเพียงร้อยละ 11.8 เท่านั้นที่ต้องการได้รับการบริการที่สะดวกและรวดเร็วอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งโดยรวมผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยของความ ต้องการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$)

2) ต้องการที่จะได้รับการทักทายและใช้คำพูดที่ไพเราะ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่มีความต้องการอยู่ในระดับมากร้อยละ 51.8 รองลงมาอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 31.8 และอยู่ในปานกลางร้อยละ 15.1 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้นที่ต้องการที่จะได้รับการทักทายและใช้คำพูดที่ไพเราะอยู่ในระดับน้อย ซึ่งโดยรวมผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยของความ ต้องการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$)

3) ต้องการความช่วยเหลือด้านคำปรึกษาพยาบาล ผลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่มีความต้องการอยู่ในระดับมากร้อยละ 50.0 รองลงมาอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 30.0 และมีเพียงร้อยละ 20.0 เท่านั้นที่ต้องการให้เจ้าหน้าที่ให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มใจอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งโดยรวมผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยของความ ต้องการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$)

4) ต้องการให้เจ้าหน้าที่ให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มใจ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่มีความต้องการอยู่ในระดับมากร้อยละ 43.6 รองลงมาอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 35.5 และอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 15.5 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 5.5 เท่านั้นที่ต้องการความช่วยเหลือด้านคำปรึกษาพยาบาลอยู่ในระดับน้อย ซึ่งโดยรวมผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยของความ ต้องการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$)

5) ต้องการให้เจ้าหน้าที่มีความเป็นกันเอง ผลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่มีความต้องการอยู่ในระดับมากร้อยละ 49.1 รองลงมาอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 28.2 และอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 21.8 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้นที่ต้องการให้เจ้าหน้าที่มีความเป็นกันเองอยู่ในระดับน้อย ซึ่งโดยรวมผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยของความ ต้องการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$)

6) ต้องการความเอาใจใส่จากเจ้าหน้าที่ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่มีความต้องการอยู่ในระดับมากร้อยละ 53.6 รองลงมาอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 24.5 และอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 20.9 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้นที่ต้องการความเอาใจใส่จากเจ้าหน้าที่อยู่ในระดับน้อย ซึ่งโดยรวมผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยของความ ต้องการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$)

7) ต้องการคำปรึกษาแนะนำในการใช้บริการสังคมสงเคราะห์ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่มีความต้องการอยู่ในระดับมากร้อยละ 47.3 รองลงมาอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 26.4

และอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 25.0 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้นที่ต้องการคำปรึกษาแนะนำในการใช้บริการสังคมสงเคราะห์อยู่ระดับน้อย ซึ่งโดยรวมผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยของความต้องการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$)

8) ต้องการความช่วยเหลือเรื่องเงินทุนประกอบอาชีพ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่มีความต้องการอยู่ในระดับมากร้อยละ 37.3 รองลงมาอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 32.7 อยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 25.5 และอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 3.6 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้นที่ต้องการความช่วยเหลือเรื่องเงินทุนประกอบอาชีพอยู่ในระดับน้อย ซึ่งโดยรวมผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยของความต้องการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$)

9) ต้องการผู้ให้อำนวยความสะดวกให้ระหว่างการรักษา ผลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่มีความต้องการอยู่ในระดับมากร้อยละ 61.8 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 20.0 และอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 16.4 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 1.8 เท่านั้นที่ต้องการผู้ให้อำนวยความสะดวกให้ระหว่างการรักษาอยู่ในระดับน้อย ซึ่งโดยรวมผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยของความต้องการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$)

10) ต้องการได้รับคำชี้แจงเมื่อมีข้อสงสัย ผลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่มีความต้องการอยู่ในระดับมากร้อยละ 61.8 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 26.4 และอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 10.9 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้นที่ต้องการได้รับคำชี้แจงเมื่อมีข้อสงสัยอยู่ในระดับน้อย ซึ่งโดยรวมผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยของความต้องการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.82$)

11) ต้องการให้มีเงินกู้ยืมฉุกเฉิน ผลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่มีความต้องการอยู่ในระดับมากร้อยละ 34.5 รองลงมาอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 29.1 อยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 28.2 และอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 5.5 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 2.7 เท่านั้นที่ต้องการให้มีเงินกู้ยืมฉุกเฉินอยู่ในระดับน้อย ซึ่งโดยรวมผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยของความต้องการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$)

12) ต้องการการพูดคุยอย่างเปิดเผยกับเจ้าหน้าที่ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่มีความต้องการอยู่ในระดับมากร้อยละ 51.8 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 36.4 และอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 10.0 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 1.8 เท่านั้นที่ต้องการการพูดคุยอย่างเปิดเผยกับเจ้าหน้าที่อยู่ในระดับน้อย ซึ่งโดยรวมผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยของความต้องการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$)

13) ต้องการผู้ที่สามารถแก้ปัญหาให้ได้ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่มีความต้องการอยู่ในระดับมากร้อยละ 54.5 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 35.5 และอยู่ในระดับ

มากที่สุดร้อยละ 8.2 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 1.8 เท่านั้นที่ต้องการผู้ที่สามารถแก้ปัญหาให้ได้อยู่ในระดับน้อย ซึ่งโดยรวมผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยของความต้องการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.69$)

14) ต้องการคำแนะนำเพื่อแก้ปัญหา ผลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่มีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 54.5 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 37.3 และอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 7.3 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้นที่ต้องการคำแนะนำเพื่อแก้ปัญหาอยู่ในระดับน้อย ซึ่งโดยรวมผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยของความต้องการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68$)

15) ต้องการผู้ให้คำปรึกษาในเรื่องส่วนตัว ผลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 48.2 รองลงมาอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 40.0 อยู่ในระดับน้อยร้อยละ 6.4 และอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 4.5 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้นที่ต้องการผู้ให้คำปรึกษาในเรื่องส่วนตัวอยู่ในระดับน้อยที่สุด ซึ่งโดยรวมผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยของความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.40$)

ตารางที่ 4.19

จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม
ระดับความต้องการของผู้ป่วยแต่ละด้าน

ความต้องการ	ระดับความต้องการของผู้ป่วย					
	น้อย		ปานกลาง		มาก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านสังคม	0	0.0	35	31.8	75	68.2
ด้านร่างกาย	1	0.9	38	34.5	71	64.5
ด้านอารมณ์จิตใจ	1	0.9	48	43.6	61	55.5
รวม	1	0.9	37	33.6	72	65.5

จากตารางที่ 4.19 จะเห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความต้องการด้านสังคมอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 68.2 รองลงมาเป็นความต้องการด้านร่างกายร้อยละ 64.5 และความต้องการด้านอารมณ์จิตใจร้อยละ 55.5

ตารางที่ 4.20

จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามผู้ที่ต้องการ
ให้คำปรึกษาในเรื่องความเจ็บป่วย

ผู้ที่ต้องการให้คำปรึกษา	จำนวน	ร้อยละ
แพทย์	88	80.0
พยาบาล	17	15.5
นักสังคมสงเคราะห์	4	3.6
อื่น ๆ	1	0.9
รวม	110	100.0

จากตารางที่ 4.20 จะเห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องการผู้ที่ให้คำปรึกษาในเรื่องความเจ็บป่วยเป็นแพทย์ร้อยละ 80.0 รองลงมาคือ พยาบาลร้อยละ 15.5 นักสังคมสงเคราะห์ร้อยละ 3.6 ตามลำดับ และจากอื่น ๆ ร้อยละ 0.9 ซึ่งมีจำนวนน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.21

จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามผู้ที่ต้องการ
ให้เข้าใจและให้กำลังใจ

ผู้ที่ต้องการให้เข้าใจ และให้กำลังใจ	จำนวน	ร้อยละ
ญาติ	77	70.0
เพื่อน	14	12.7
แพทย์	7	6.4
นักสังคมสงเคราะห์	7	6.4
พยาบาล	5	4.5
รวม	110	100.0

จากตารางที่ 4.21 จะเห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องการให้ผู้ให้เข้าใจและให้กำลังใจเป็นญาติร้อยละ 70.0 รองลงมาคือ เพื่อนร้อยละ 12.7 แพทย์ และนักสังคมสงเคราะห์ร้อยละ 6.4 เท่ากัน และพยาบาลร้อยละ 4.5 ซึ่งมีจำนวนน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.22

จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามคนที่ต้องการ
ปรับทุกข์และช่วยให้พ้นจากความไม่สบายใจ

คนที่ต้องการปรับทุกข์ และช่วยให้พ้นจากความไม่สบายใจ	จำนวน	ร้อยละ
ญาติ	62	56.4
เพื่อน	24	21.8
แพทย์	10	9.1
นักสังคมสงเคราะห์	8	7.3
พยาบาล	5	4.5
อื่น ๆ	1	0.9
รวม	110	100.0

จากตารางที่ 4.22 จะเห็นได้ว่าคนที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องการปรับทุกข์
และช่วยให้พ้นจากความไม่สบายใจเป็นญาติร้อยละ 56.4 รองลงมาคือ เพื่อนร้อยละ 21.8 แพทย์
ร้อยละ 9.1 นักสังคมสงเคราะห์ร้อยละ 7.3 พยาบาลร้อยละ 4.5 และอื่น ๆ ร้อยละ 0.9 ซึ่งมีจำนวน
น้อยที่สุด

ตารางที่ 4.23

จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม
คนที่ต้องการให้มาเยี่ยม

คนที่ต้องการให้มาเยี่ยม	จำนวน	ร้อยละ
ครอบครัว	92	83.6
ญาติ	11	10.0
เพื่อน	5	4.5
อื่น ๆ	2	1.8
รวม	110	100.0

จากตารางที่ 4.23 จะเห็นได้ว่าคนที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องการให้มาเยี่ยมเป็นครอบครัวร้อยละ 83.6 รองลงมาคือ ญาติร้อยละ 10.0 เพื่อนร้อยละ 4.5 และอื่น ๆ ร้อยละ 1.8 ซึ่งมีจำนวนน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.24

จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามคนที่ต้องการให้ช่วยแก้ปัญหา

คนที่ต้องการให้ช่วยแก้ปัญหา	จำนวน	ร้อยละ
ญาติ	46	41.8
แพทย์	30	27.3
นักสังคมสงเคราะห์	23	20.9
เพื่อน	7	6.4
พยาบาล	3	2.7
อื่น ๆ	1	0.9
รวม	110	100.0

จากตารางที่ 4.24 จะเห็นได้ว่าคนที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องการให้ช่วยแก้ปัญหาเป็นญาติร้อยละ 41.8 รองลงมา คือ แพทย์ร้อยละ 27.3 นักสังคมสงเคราะห์ร้อยละ 20.9 เพื่อนร้อยละ 6.4 พยาบาลร้อยละ 2.7 และอื่น ๆ ร้อยละ 0.9 ซึ่งมีจำนวนน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.25

จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามคนที่ต้องการ
ให้ช่วยให้คำปรึกษาในเรื่องส่วนตัว

คนที่ต้องการให้ช่วยให้คำปรึกษา ในเรื่องส่วนตัว	จำนวน	ร้อยละ
ญาติ	35	31.8
แพทย์	32	29.1
นักสังคมสงเคราะห์	18	16.4
เพื่อน	16	14.5
พยาบาล	9	8.2
รวม	110	100.0

จากตารางที่ 4.25 จะเห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องการคนที่ให้คำปรึกษาในเรื่องส่วนตัวส่วนมากเป็นญาติร้อยละ 31.8 รองลงมาคือ แพทย์ร้อยละ 29.1 นักสังคมสงเคราะห์ร้อยละ 16.4 เพื่อนร้อยละ 14.5 และจากพยาบาลร้อยละ 8.2 ซึ่งมีจำนวนน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.26

จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม
คนที่ต้องการให้ช่วยอำนวยความสะดวก

คนที่ต้องการให้ช่วยอำนวยความสะดวก	จำนวน	ร้อยละ
นักสังคมสงเคราะห์	72	65.5
พยาบาล	23	20.9
แพทย์	15	13.6
รวม	110	100.0

จากตารางที่ 4.26 จะเห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องการคนที่ให้ช่วยอำนวยความสะดวกระหว่างการรักษานักสังคมสงเคราะห์ร้อยละ 65.5 รองลงมา คือ พยาบาลร้อยละ 20.9 และแพทย์ร้อยละ 13.6 ซึ่งมีจำนวนน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 ปัญหาอุปสรรคของผู้ป่วยในการเข้ารับบริการด้านสังคมสงเคราะห์
ทางการแพทย์ในโรงพยาบาลราชวิถี

สอบถามปัญหาอุปสรรคของผู้ป่วยในการเข้ารับบริการด้านสังคมสงเคราะห์ทาง
การแพทย์ 2 ด้าน จากตัวผู้ป่วย และจากหน่วยงาน ดังนี้

ตารางที่ 4.27

จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยจำแนกตามปัญหาอุปสรรคจากตัวผู้ป่วย

ปัญหาอุปสรรคจากตัวผู้ป่วย	ระดับปัญหาอุปสรรค					$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. ให้ข้อมูลตามความเป็นจริง แก่นักสังคมสงเคราะห์ทุกครั้ง	3.6 (4)	60.9 (67)	31.8 (35)	2.7 (3)	0.9 (1)	3.64	0.65	ปาน กลาง
2. ความเข้าใจในคำแนะนำ ของนักสังคมสงเคราะห์	2.7 (3)	50.9 (56)	39.1 (43)	6.4 (7)	0.9 (1)	3.48	0.70	ปาน กลาง
3. ความเชื่อมั่นในการบริการ ของนักสังคมสงเคราะห์	0.9 (1)	53.6 (59)	39.1 (43)	5.5 (6)	0.9 (1)	3.48	0.66	ปาน กลาง
4. สามารถปฏิบัติตาม ข้อตกลงกับนักสังคม สงเคราะห์ในการแก้ไขปัญหา	1.8 (2)	50.0 (55)	42.7 (47)	4.5 (5)	0.9 (1)	3.47	0.66	ปาน กลาง
5. ความรู้สึกพึงพอใจเมื่อเข้า รับบริการสังคมสงเคราะห์	0.9 (1)	50.9 (56)	40.9 (45)	6.4 (7)	0.9 (1)	3.45	0.67	ปาน กลาง
6. มีส่วนร่วมกับนักสังคม สงเคราะห์ในการคิดแก้ไข ปัญหา	0.0 (00)	47.3 (52)	36.4 (40)	13.6 (15)	2.7 (3)	3.28	0.80	ปาน กลาง
7. สามารถพบนักสังคมสงเคราะห์ ได้ตามวันเวลาที่นัดหมาย	0.0 (00)	44.5 (49)	39.1 (43)	12.7 (14)	3.6 (4)	3.24	0.82	ปาน กลาง

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

ปัญหาอุปสรรคจากตัวผู้ป่วย	ระดับปัญหาอุปสรรค					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
8. ความสะดวกในการเดินทางมารับบริการ	1.8 (2)	40.0 (44)	31.8 (35)	19.1 (21)	7.3 (8)	3.10	0.98	ปานกลาง
9. ความเข้าใจในการใช้สิทธิในการรักษาพยาบาล	1.8 (2)	36.4 (40)	29.1 (32)	23.6 (26)	9.1 (10)	2.98	1.02	ปานกลาง
10. ความเข้าใจเกี่ยวกับงานสังคมสงเคราะห์	0.0 (00)	30.9 (34)	40.0 (44)	23.6 (26)	5.5 (6)	2.96	0.88	ปานกลาง
11. ความเข้าใจในขั้นตอนการติดต่อขอรับบริการสังคมสงเคราะห์	0.0 (00)	28.2 (31)	43.6 (48)	20.0 (22)	8.2 (9)	2.92	0.90	ปานกลาง
รวม						3.27	0.46	ปานกลาง

2.4 ปัญหาอุปสรรคที่เกิดจากตนเองของผู้ป่วยที่เข้ามาใช้บริการของโรงพยาบาลราชวิถี มีดังนี้ (ตารางที่ 4.16)

1) ให้ข้อมูลตามความเป็นจริงแก่นักสังคมสงเคราะห์ทุกครั้ง ผลการศึกษาพบว่าผู้ป่วยส่วนใหญ่มีให้ข้อมูลตามความเป็นจริงแก่นักสังคมสงเคราะห์อยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 60.9 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 31.8 อยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 3.6 และอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 2.7 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้นที่ให้ข้อมูลตามความเป็นจริงแก่นักสังคมสงเคราะห์ทุกครั้งอยู่ในระดับน้อยที่สุด ซึ่งโดยรวมผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยของความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.63$)

2) ความเข้าใจในคำแนะนำของนักสังคมสงเคราะห์ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่มีความเข้าใจในคำแนะนำของนักสังคมสงเคราะห์ อยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 50.9 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 39.1 อยู่ในระดับน้อยร้อยละ 6.4 และอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 2.7 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้นที่มีความเข้าใจในคำแนะนำของนักสังคมสงเคราะห์อยู่ในระดับน้อยที่สุด ซึ่งโดยรวมผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยของความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.48$)

3) ความเชื่อมั่นในการบริการของนักสังคมสงเคราะห์ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่มีความเชื่อมั่นในการบริการของนักสังคมสงเคราะห์อยู่ในระดับมากร้อยละ 53.6 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 39.1 และอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 5.5 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้นที่มีความเชื่อมั่นในการบริการของนักสังคมสงเคราะห์อยู่ในระดับมากที่สุดและน้อยที่สุด ซึ่งโดยรวมผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยของความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.48$)

4) สามารถปฏิบัติตนตามข้อตกลงกับนักสังคมสงเคราะห์ในการแก้ไขปัญห ผลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่สามารถปฏิบัติตนตามข้อตกลงกับนักสังคมสงเคราะห์อยู่ในระดับมากร้อยละ 50.0 รองลงมาอยู่ในปานกลางร้อยละ 42.7 อยู่ในระดับน้อยร้อยละ 4.5 และอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 1.8 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้นที่สามารถปฏิบัติตนตามข้อตกลงกับนักสังคมสงเคราะห์ในการแก้ไขปัญหอยู่ในระดับน้อยที่สุด ซึ่งโดยรวมผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยของความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.47$)

5) ความรู้สึกพึงพอใจเมื่อเข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่ความรู้สึกพึงพอใจเมื่อเข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์อยู่ในระดับมากร้อยละ 50.9 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 40.9 และอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 6.4 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้นที่มีความรู้สึกพึงพอใจเมื่อเข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์อยู่ในระดับมากที่สุดและน้อยที่สุด ซึ่งโดยรวมผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยของความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.44$)

6) ส่วนร่วมกับนักสังคมสงเคราะห์ในการคิดแก้ไขปัญห ผลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่มีส่วนร่วมกับนักสังคมสงเคราะห์ในการคิดแก้ไขปัญห อยู่ในระดับมากร้อยละ 47.3 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 36.4 และอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 13.6 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 2.7 เท่านั้นที่มีส่วนร่วมกับนักสังคมสงเคราะห์ในการคิดแก้ไขปัญหอยู่ในระดับน้อยที่สุด ซึ่งโดยรวมผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยของความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.28$)

7) สามารถพบนักสังคมสงเคราะห์ได้ตามวันเวลาที่นัดหมาย ผลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่สามารถพบนักสังคมสงเคราะห์ได้ตามวันเวลาที่นัดหมาย อยู่ในระดับมากร้อยละ 44.5 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 39.1 และอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 12.7 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 3.6 เท่านั้นที่สามารถพบนักสังคมสงเคราะห์ได้ตามวันเวลาที่นัดหมายอยู่ในระดับน้อยที่สุด ซึ่งโดยรวมผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยของความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.24$)

8) ความสะดวกในการเดินทางมารับบริการ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่มีความสะดวกในการเดินทางมารับบริการ อยู่ในระดับมากร้อยละ 40.0 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 31.8 อยู่ในระดับน้อยร้อยละ 19.1 และอยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 7.3 ตม

ลำดับ มีเพียงร้อยละ 1.8 เท่านั้นที่มีความสะดวกในการเดินทางมารับบริการอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งโดยรวมผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยของความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.10$)

9) ความเข้าใจในการใช้สิทธิในการรักษาพยาบาล ผลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่มีความเข้าใจในการใช้สิทธิในการรักษาพยาบาล อยู่ในระดับมากร้อยละ 36.4 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 29.1 อยู่ในระดับน้อยร้อยละ 23.6 และอยู่ในระดับน้อยที่สุดร้อยละ 9.1 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 1.8 เท่านั้นที่มีความเข้าใจในการใช้สิทธิในการรักษาพยาบาลอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งโดยรวมผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยของความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.98$)

10) ความเข้าใจเกี่ยวกับงานสังคมสงเคราะห์ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่มีความเข้าใจเกี่ยวกับงานสังคมสงเคราะห์ อยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 40.0 รองลงมาอยู่ในระดับมากร้อยละ 30.9 และอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 23.6 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 5.5 เท่านั้นที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับงานสังคมสงเคราะห์อยู่ในระดับน้อยที่สุด ซึ่งโดยรวมผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยของความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.96$)

11) ความเข้าใจในขั้นตอนการติดต่อขอรับบริการสังคมสงเคราะห์ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่มีความเข้าใจในขั้นตอนการติดต่อขอรับบริการสังคมสงเคราะห์อยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 43.6 รองลงมาอยู่ในระดับมากร้อยละ 28.2 และอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 20.0 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 8.2 เท่านั้นที่มีความเข้าใจในขั้นตอนการติดต่อขอรับบริการสังคมสงเคราะห์อยู่ในระดับน้อยที่สุด ซึ่งโดยรวมผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยของความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.91$)

ตารางที่ 4.28

จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยจำแนกตามปัญหาอุปสรรคจากหน่วยงาน

ปัญหาอุปสรรคจาก หน่วยงาน	ระดับปัญหาอุปสรรค					$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. นักสังคมสงเคราะห์ที่มีความ สุภาพในการให้บริการ	6.4 (7)	69.1 (76)	22.7 (25)	0.9 (1)	0.9 (1)	3.79	0.61	มาก
2. นักสังคมสงเคราะห์ สามารถสร้างความเชื่อมั่น ให้แก่ผู้ขอรับบริการ	1.8 (2)	70.0 (77)	27.3 (30)	0.0 (00)	0.9 (1)	3.72	0.54	มาก

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

ปัญหาอุปสรรคจาก หน่วยงาน	ระดับปัญหาอุปสรรค					$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
3. นักสังคมสงเคราะห์มี ความเต็มใจในการให้ ความช่วยเหลืออย่างจริงจัง และจริงจัง	2.7 (3)	65.5 (72)	29.1 (32)	1.8 (2)	0.9 (1)	3.67	0.61	มาก
4. นักสังคมสงเคราะห์มีเวลา ให้เพียงพอ	1.8 (2)	60.0 (66)	34.5 (38)	2.7 (3)	0.9 (1)	3.59	0.63	ปาน กลาง
5. นักสังคมสงเคราะห์ ประสานงานกับหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องเพื่ออำนวยความสะดวก ในการเข้ารับ บริการ	2.7 (3)	55.5 (61)	39.1 (43)	1.8 (2)	0.9 (1)	3.57	0.63	ปาน กลาง
6. การดำเนินงานสังคม สงเคราะห์มีความรวดเร็ว	0.0 (00)	55.5 (61)	33.6 (37)	10.0 (11)	0.9 (1)	3.44	0.71	ปาน กลาง
7. งานสังคมสงเคราะห์มีวัสดุ อุปกรณ์ที่สามารถให้ ความสะดวกอย่างเพียงพอ	1.8 (2)	34.5 (38)	58.2 (64)	4.5 (5)	0.9 (1)	3.32	0.63	ปาน กลาง
8. ห้องปฏิบัติงานมีความเป็น ส่วนตัว	0.9 (1)	33.6 (37)	54.5 (60)	10.0 (11)	0.9 (1)	3.23	0.68	ปาน กลาง
9. วัสดุอุปกรณ์ที่ให้บริการมี ความทันสมัย	0.9 (1)	24.5 (27)	63.6 (70)	10.0 (11)	0.9 (1)	3.15	0.63	ปาน กลาง
10. ขั้นตอนในการให้บริการ สังคมสงเคราะห์มีความไม่ ยุ่งยาก และไม่ต้องผ่าน ขั้นตอนหลายขั้นตอน	0.9 (1)	21.8 (24)	22.7 (25)	35.5 (39)	19.1 (21)	2.50	1.06	ปาน กลาง
รวม						3.40	0.46	ปาน กลาง

2.5 ปัญหาอุปสรรคที่เกิดจากหน่วยงานของผู้ป่วยที่เข้ามารับบริการของโรงพยาบาลราชวิถี มีดังนี้ (ตารางที่ 4.16)

1) นักสังคมสงเคราะห์ที่มีความสุภาพในการให้บริการ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่เห็นว่านักสังคมสงเคราะห์มีความสุภาพในการให้บริการ อยู่ในระดับมากร้อยละ 69.1 รองลงมาอยู่ในปานกลางร้อยละ 22.7 และอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 6.4 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้นที่เห็นว่านักสังคมสงเคราะห์มีความสุภาพในการให้บริการอยู่ในระดับน้อยและน้อยที่สุด ซึ่งโดยรวมผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยของความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.79$)

2) นักสังคมสงเคราะห์สามารถสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ขอรับบริการ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่เห็นว่านักสังคมสงเคราะห์สามารถสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ขอรับบริการ อยู่ในระดับมากร้อยละ 70.0 รองลงมาอยู่ในปานกลางร้อยละ 27.3 และอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 1.8 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้นที่เห็นว่านักสังคมสงเคราะห์สามารถสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ขอรับบริการอยู่ในระดับน้อยที่สุด ซึ่งโดยรวมผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยของความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.71$)

3) นักสังคมสงเคราะห์สามารถสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ขอรับบริการผู้ป่วยส่วนใหญ่เห็นว่านักสังคมสงเคราะห์สามารถสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ขอรับบริการผู้ป่วยส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากร้อยละ 65.5 รองลงมาอยู่ในปานกลางร้อยละ 29.1 อยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 2.7 และอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 1.8 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้นที่เห็นว่านักสังคมสงเคราะห์มีความเต็มใจในการให้ความช่วยเหลืออย่างจริงใจและจริงจังอยู่ในระดับน้อยที่สุด ซึ่งโดยรวมผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยของความต้องการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.67$)

4) นักสังคมสงเคราะห์มีเวลาให้อย่างเพียงพอการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่เห็นว่านักสังคมสงเคราะห์มีเวลาให้อย่างเพียงพออยู่ในระดับระดับมากร้อยละ 60.0 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 34.5 อยู่ในระดับน้อยร้อยละ 2.7 และอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 1.8 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้นที่เห็นว่านักสังคมสงเคราะห์มีเวลาให้อย่างเพียงพออยู่ในระดับน้อยที่สุด ซึ่งโดยรวมผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยของความต้องการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.59$)

5) นักสังคมสงเคราะห์ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้ารับบริการ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่เห็นว่านักสังคมสงเคราะห์สามารถประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่ออำนวยความสะดวกอยู่ในระดับมากร้อยละ 55.5 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 39.1 อยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 2.7 และอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 1.8 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้นที่เห็นว่านักสังคมสงเคราะห์ประสานงานกับ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้ารับบริการอยู่ในระดับน้อยที่สุด ซึ่งโดยรวมผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยของความต้องการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.57$)

6) การดำเนินงานสังคมสงเคราะห์ที่มีความรวดเร็ว ผลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่เห็นการดำเนินงานสังคมสงเคราะห์ที่มีความรวดเร็วอยู่ในระดับมากร้อยละ 55.5 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 33.6 และอยู่ในน้อยร้อยละ 10.0 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้นที่เห็นว่าขั้นตอนในการดำเนินงานสังคมสงเคราะห์ที่มีความรวดเร็วอยู่ในระดับน้อยที่สุด ซึ่งโดยรวมผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยของความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.43$)

7) งานสังคมสงเคราะห์มีวัสดุอุปกรณ์ที่สามารถให้ความสะดวกอย่างเพียงพอ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่เห็นว่าการดำเนินงานสังคมสงเคราะห์มีวัสดุอุปกรณ์ที่สามารถให้ความสะดวกอย่างเพียงพออยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 58.2 รองลงมาอยู่ในระดับมากร้อยละ 34.5 อยู่ในระดับน้อยร้อยละ 4.5 และอยู่ในระดับมากที่สุดร้อยละ 1.8 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้นที่เห็นว่าการดำเนินงานสังคมสงเคราะห์มีวัสดุอุปกรณ์ที่สามารถให้ความสะดวกอย่างเพียงพออยู่ในระดับน้อยที่สุด ซึ่งโดยรวมผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยของความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.31$)

8) ห้องปฏิบัติงานมีความเป็นส่วนตัว ผลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่เห็นว่าห้องปฏิบัติงานมีความเป็นส่วนตัวอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 54.5 รองลงมาอยู่ในระดับมากร้อยละ 33.6 และอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 10.0 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้นที่เห็นว่าห้องปฏิบัติงานมีความเป็นส่วนตัวอยู่ในระดับมากที่สุดและน้อยที่สุด ซึ่งโดยรวมผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยของความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.23$)

9) วัสดุอุปกรณ์ที่ให้บริการมีความทันสมัย ผลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่เห็นว่าวัสดุอุปกรณ์ที่ให้บริการมีความทันสมัยอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 63.6 รองลงมาอยู่ในระดับมากร้อยละ 24.5 และอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 10.0 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้นที่เห็นว่าวัสดุอุปกรณ์ที่ให้บริการมีความทันสมัยอยู่ในระดับมากและมากที่สุด ซึ่งโดยรวมผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยของความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.14$)

10) ขั้นตอนในการเข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ไม่มีความยุ่งยาก และไม่ต้องผ่านขั้นตอนหลายขั้นตอน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่เห็นว่าขั้นตอนในการเข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ไม่มีความยุ่งยาก และไม่ต้องผ่านขั้นตอนหลายขั้นตอนอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 35.5 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 22.7 อยู่ในระดับระดับมากร้อยละ 21.8 และอยู่ในระดับน้อยที่สุด 19.1 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้นที่เห็นว่าขั้นตอนในการเข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์มีความไม่ยุ่งยาก และไม่ต้องผ่านขั้นตอนหลายขั้นตอนมากที่สุด ซึ่งโดยรวมผู้ป่วยมีค่าเฉลี่ยของความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.50$)

ตารางที่ 4.29

จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม
ระดับปัญหาอุปสรรคของผู้ป่วย

ปัญหาอุปสรรคของผู้ป่วย	ระดับปัญหาอุปสรรคของผู้ป่วย					
	น้อย		ปานกลาง		มาก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จากหน่วยงาน	2	1.8	74	67.3	34	30.9
จากตัวผู้ป่วย	3	2.7	90	81.8	17	15.5
รวม	2	1.8	97	88.2	11	10.0

จากตารางที่ 4.29 สรุปโดยรวมระดับปัญหาอุปสรรคของผู้ป่วยส่วนใหญ่เกิดจากตัวผู้ป่วยอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 81.8 และจากหน่วยงานร้อยละ 67.3 ซึ่งมีจำนวนน้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 การทดสอบความสัมพันธ์

4.1 เพศกับความต้องการของผู้ป่วยในการเข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์

ตารางที่ 4.30

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับความต้องการของผู้ป่วยด้านร่างกาย

เพศ	ระดับความต้องการของผู้ป่วย			
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	รวม
หญิง	1.4	24.3	74.3	100.0
	(1)	(18)	(55)	(74)
ชาย	0.0	55.6	44.4	100.0
	(00)	(20)	(16)	(36)

Chi-Square = 10.674

D.F. = 2

Sig. = .0048*

4.1.1 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับความต้องการด้านร่างกายของผู้ป่วยที่เข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ ผลการศึกษาพบว่า มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.048*) แสดงว่าเพศที่แตกต่างกันของผู้ป่วยมีผลต่อระดับความต้องการด้านร่างกาย (ตารางที่ 4.30)

ตารางที่ 4.31

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับความต้องการของผู้ป่วยด้านอารมณ์จิตใจ

เพศ	ระดับความต้องการของผู้ป่วย			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
หญิง	1.4 (1)	28.4 (21)	70.3 (52)	100.0 (74)
ชาย	0.0 (00)	75.0 (27)	25.0 (9)	100.0 (36)

Chi-Square = 21.499

D.F. = 2

Sig. = 0.001 *

4.1.2 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับความต้องการด้านอารมณ์จิตใจของผู้ป่วยที่เข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ ผลการศึกษาพบว่า มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.001*) แสดงว่าเพศที่แตกต่างกันของผู้ป่วยมีผลต่อระดับความต้องการด้านอารมณ์จิตใจ (ตารางที่ 4.31)

ตารางที่ 4.32

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับความต้องการของผู้ป่วยด้านสังคม

เพศ	ระดับความต้องการของผู้ป่วย			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
หญิง	0.0 (00)	18.9 (14)	81.1 (60)	100.0 (74)
ชาย	0.0 (00)	58.3 (21)	41.7 (15)	100.0 (36)

Chi-Square = 15.57311

D.F. = 1

Sig. = 0.0001 *

4.1.3 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับความต้องการด้านสังคมของผู้ป่วยที่เข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ ผลการศึกษาพบว่า มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.0001*) แสดงว่าเพศที่แตกต่างกันของผู้ป่วยมีผลต่อระดับความต้องการด้านสังคม (ตารางที่ 4.32)

ตารางที่ 4.33

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับความต้องการของผู้ป่วยโดยรวม

เพศ	ระดับความต้องการของผู้ป่วย			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
หญิง	1.4 (1)	21.6 (16)	77.0 (57)	100.0 (74)
ชาย	0.0 (00)	58.3 (21)	41.7 (15)	100.0 (36)

Chi-Square = 14.81660

D.F. = 2

Sig. = 0.0006 *

4.1.4 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับความต้องการโดยรวมของผู้ป่วยที่เข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ และสังคม ผลการศึกษาพบว่า มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.0006*) แสดงว่าเพศที่แตกต่างกันของผู้ป่วยมีผลต่อระดับความต้องการด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ และสังคม (ตารางที่ 4.33)

4.2 อายุกับความต้องการของผู้ป่วยในการเข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์

ตารางที่ 4.34

ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับความต้องการของผู้ป่วยด้านร่างกาย

อายุ	ระดับความต้องการของผู้ป่วย			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
20-29 ปี	0.0 (00)	31.1 (14)	68.9 (31)	100.0 (45)
น้อยกว่า 20 ปี	3.8 (1)	42.3 (11)	53.8 (14)	100.0 (26)
30-39 ปี	0.0 (00)	30.8 (8)	69.2 (18)	100.0 (26)
40-49 ปี	0.0 (00)	25.0 (2)	75.0 (6)	100.0 (8)
50-59 ปี	0.0 (00)	66.7 (2)	33.1 (1)	100.0 (3)
60 ปีขึ้นไป	0.0 (00)	50.0 (1)	50.0 (1)	100.0 (2)

Chi-Square = 6.525

D.F. = 10

Sig. = 0.769

4.2.1 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับความต้องการด้านร่างกายของผู้ป่วยที่เข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ ผลการศึกษาพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.769) แสดงว่าอายุที่แตกต่างกันของผู้ป่วยไม่มีผลต่อระดับความต้องการด้านร่างกาย (ตารางที่ 4.34)

ตารางที่ 4.35

ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับความต้องการของผู้ป่วยด้านอารมณ์จิตใจ

อายุ	ระดับความต้องการของผู้ป่วย			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
20-29 ปี	0.0 (00)	42.2 (19)	57.8 (26)	100.0 (45)
น้อยกว่า 20 ปี	3.8 (1)	38.5 (10)	57.7 (15)	100.0 (26)
30-39 ปี	0.0 (00)	42.3 (11)	57.7 (15)	100.0 (26)
40-49 ปี	0.0 (00)	62.5 (5)	37.5 (3)	100.0 (8)
50-59 ปี	0.0 (00)	66.7 (2)	33.3 (1)	100.0 (3)
60 ปีขึ้นไป	0.0 (00)	50.0 (1)	50.0 (1)	100.0 (2)

Chi-Square = 5.288

D.F. = 10

Sig. = 0.871

4.2.2 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับความต้องการด้านอารมณ์จิตใจของผู้ป่วยที่เข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ ผลการศึกษาพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.871) แสดงว่าอายุที่แตกต่างกันของผู้ป่วยไม่มีผลต่อระดับความต้องการด้านอารมณ์จิตใจ (ตารางที่ 4.35)

ตารางที่ 4.36

ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับความต้องการของผู้ป่วยด้านสังคม

อายุ	ระดับความต้องการของผู้ป่วย			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
20-29 ปี	0.0 (00)	22.2 (10)	77.8 (35)	100.0 (45)
น้อยกว่า 20 ปี	0.0 (00)	46.2 (12)	53.8 (14)	23.6 (26)
30-39 ปี	0.0 (00)	30.8 (8)	69.2 (18)	100.0 (26)
40-49 ปี	0.0 (00)	25.0 (2)	75.0 (6)	100.0 (8)
50-59 ปี	0.0 (00)	66.7 (2)	33.3 (1)	100.0 (3)
60 ปีขึ้นไป	0.0 (00)	50.0 (1)	50.0 (1)	100.0 (2)

Chi-Square = 6.541

D.F. = 5

Sig. = 0.257

4.2.3 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับความต้องการด้านสังคมของผู้ป่วยที่เข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ ผลการศึกษาพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.257) แสดงว่าอายุที่แตกต่างกันของผู้ป่วยไม่มีผลต่อระดับความต้องการด้านสังคม (ตารางที่ 4.36)

ตารางที่ 4.37

ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับความต้องการของผู้ป่วยโดยรวม

อายุ	ระดับความต้องการของผู้ป่วย			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
20-29 ปี	0.0 (00)	26.7 (12)	73.3 (33)	100.0 (45)
น้อยกว่า 20 ปี	3.8 (1)	42.3 (11)	53.8 (14)	100.0 (26)
30-39 ปี	0.0 (00)	34.6 (9)	65.4 (17)	100.0 (26)
40-49 ปี	0.0 (00)	25.0 (2)	75.0 (6)	100.0 (8)
50-59 ปี	0.0 (00)	66.7 (2)	33.3 (1)	100.0 (3)
60 ปีขึ้นไป	0.0 (00)	50.0 (1)	50.0 (1)	100.0 (2)

Chi-Square = 7.398

D.F. = 10

Sig. = 0.687

4.2.4 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับความต้องการโดยรวมของผู้ป่วยที่เข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ และสังคม ผลการศึกษาพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.687) แสดงว่าอายุที่แตกต่างกันของผู้ป่วยไม่มีผลต่อระดับความต้องการด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ และสังคม (ตารางที่ 4.37)

4.3 สถานภาพกับความต้องการของผู้ป่วยในการเข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์

ตารางที่ 4.38

ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับระดับความต้องการ
ของผู้ป่วยด้านร่างกาย

สถานภาพสมรส	ระดับความต้องการของผู้ป่วย			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
โสด	0.0 (00)	30.2 (16)	69.8 (37)	100.0 (53)
สมรส	0.0 (00)	43.2 (19)	56.8 (25)	100.0 (44)
แยกกันอยู่	14.3 (1)	28.6 (2)	57.1 (4)	100.0 (7)
หม้าย	0.0 (00)	25.0 (1)	75.0 (3)	100.0 (4)
หย่าร้าง	0.0 (00)	0.0 (00)	100.0 (2)	100.0 (2)

Chi-Square = 17.975

D.F. = 8

Sig. = 0.021*

4.3.1 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับระดับความต้องการด้านร่างกายของผู้ป่วยที่เข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ ผลการศึกษาพบว่า มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.021*) แสดงว่าสถานภาพที่แตกต่างกันของผู้ป่วยมีผลต่อระดับความต้องการด้านร่างกาย (ตารางที่ 4.38)

ตารางที่ 4.39
ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับระดับความต้องการของ
ผู้ป่วยด้านอารมณ์จิตใจ

สถานภาพสมรส	ระดับความต้องการของผู้ป่วย			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
โสด	0.0 (00)	43.4 (23)	56.6 (30)	100.0 (53)
สมรส	0.0 (00)	43.2 (19)	56.8 (25)	100.0 (44)
แยกกันอยู่	14.3 (1)	28.6 (2)	57.1 (4)	100.0 (7)
หม้าย	0.0 (00)	75.0 (3)	25.0 (1)	100.0 (4)
หย่าร้าง	0.0 (00)	50.0 (1)	50.0 (1)	100.0 (2)

Chi-Square = 16.712

D.F. = 8

Sig. = 0.033 *

4.3.2 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับระดับความต้องการด้านอารมณ์จิตใจของผู้ป่วยที่เข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ ผลการศึกษาพบว่า มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.033*) แสดงว่าสถานภาพที่แตกต่างกันของผู้ป่วยมีผลต่อระดับความต้องการด้านอารมณ์จิตใจ (ตารางที่ 4.39)

ตารางที่ 4.40
ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับระดับความต้องการ
ของผู้ป่วยด้านสังคม

สถานภาพสมรส	ระดับความต้องการของผู้ป่วย			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
โสด	0.0 (00)	34.0 (18)	66.0 (35)	100.0 (53)
สมรส	0.0 (00)	27.3 (12)	72.7 (32)	100.0 (44)
แยกกันอยู่	0.0 (00)	42.9 (3)	57.1 (4)	100.0 (110)
หม้าย	0.0 (00)	25.0 (1)	75.0 (3)	100.0 (4)
หย่าร้าง	0.0 (00)	50.0 (1)	50.0 (1)	100.0 (2)

Chi-Square = 1.315

D.F. = 4

Sig. = 0.858

4.3.3 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับระดับความต้องการด้านสังคมของผู้ป่วยที่เข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ ผลการศึกษาพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.858) แสดงว่าสถานภาพที่แตกต่างกันของผู้ป่วยไม่มีผลต่อระดับความต้องการด้านสังคม (ตารางที่ 4.40)

ตารางที่ 4.41

ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับระดับความต้องการของผู้ป่วยโดยรวม

สถานภาพสมรส	ระดับความต้องการของผู้ป่วย			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
โสด	0.0 (00)	34.0 (18)	66.0 (35)	100.0 (53)
สมรส	0.0 (00)	34.1 (15)	65.9 (29)	100.0 (44)
แยกกันอยู่	14.3 (1)	28.6 (2)	57.1 (4)	100.0 (1)
หม้าย	0.0 (00)	25.0 (1)	75.0 (3)	100.0 (4)
หย่าร้าง	0.0 (00)	50.0 (1)	50.0 (1)	100.0 (2)

Chi-Square = 15.226

D.F. = 8

Sig. = 0.054

4.3.4 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับระดับความต้องการโดยรวมของผู้ป่วยที่เข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ และสังคม ผลการศึกษาพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.054) แสดงว่าสถานภาพสมรสที่แตกต่างกันของผู้ป่วยไม่มีผลต่อระดับความต้องการด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ และสังคม (ตารางที่ 4.41)

4.4. ระดับการศึกษากับความต้องการของผู้ป่วยในการเข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์

ตารางที่ 4.42

ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับระดับความต้องการ
ของผู้ป่วยด้านร่างกาย

ระดับการศึกษา	ระดับความต้องการของผู้ป่วย			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
มัธยมศึกษา	0.0 (00)	29.0 (9)	71.0 (22)	100.0 (31)
ประถมศึกษา	3.7 (1)	48.1 (13)	48.1 (13)	100.0 (27)
ปริญญาตรี	0.0 (00)	24.0 (6)	76.0 (19)	100.0 (25)
อนุปริญญา	0.0 (00)	57.1 (8)	42.9 (6)	100.0 (14)
ไม่ได้รับการศึกษา	0.0 (00)	16.7 (2)	83.3 (10)	100.0 (12)
สูงกว่าปริญญาตรี	0.0 (00)	0.0 (00)	0.0 (00)	100.0 (1)

Chi-Square = 12.825

D.F. = 10

Sig. = 0.233

4.4.1 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับระดับความต้องการด้านร่างกายของผู้ป่วยที่เข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ ผลการศึกษาพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.233) แสดงว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกันของผู้ป่วยไม่มีผลต่อระดับความต้องการด้านร่างกาย (ตารางที่ 4.42)

ตารางที่ 4.43

ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับระดับความต้องการของ
ผู้ป่วยด้านอารมณ์จิตใจ

ระดับการศึกษา	ระดับความต้องการของผู้ป่วย			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
มัธยมศึกษา	0.0 (00)	29.0 (9)	71.0 (22)	100.0 (31)
ประถมศึกษา	3.7 (1)	51.9 (14)	44.4 (12)	100.0 (27)
ปริญญาตรี	0.0 (00)	40.0 (10)	60.0 (15)	100.0 (25)
อนุปริญญา	0.0 (00)	71.4 (10)	28.6 (4)	100.0 (14)
ไม่ได้รับการศึกษา	0.0 (00)	33.3 (4)	66.7 (8)	100.0 (12)
สูงกว่าปริญญาตรี	0.0 (00)	100.0 (1)	0.0 (00)	100.0 (1)

Chi-Square = 13.260

D.F. = 10

Sig. = 0.209

4.4.2 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับระดับความต้องการ
อารมณ์จิตใจของผู้ป่วยที่เข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ ผลการศึกษาพบว่า ไม่มี
ความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.209) แสดงว่าระดับการศึกษา
ที่แตกต่างกันของผู้ป่วยไม่มีผลต่อระดับความต้องการด้านอารมณ์จิตใจ (ตารางที่ 4.43)

ตารางที่ 4.44
ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับระดับความต้องการของ
ผู้ป่วยด้านสังคม

ระดับการศึกษา	ระดับความต้องการของผู้ป่วย			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
มัธยมศึกษา	0.0 (00)	19.4 (6)	80.6 (25)	100.0 (31)
ประถมศึกษา	0.0 (00)	47.0 (11)	59.3 (16)	100.0 (27)
ปริญญาตรี	0.0 (00)	40.0 (10)	60.0 (15)	100.0 (25)
อนุปริญญา	0.0 (00)	42.9 (6)	57.1 (8)	100.0 (14)
ไม่ได้รับการศึกษา	0.0 (00)	16.7 (2)	83.3 (10)	100.0 (12)
สูงกว่าปริญญาตรี	0.0 (00)	0.0 (00)	100.0 (1)	100.0 (1)

Chi-Square = 6.504

D.F. = 5

Sig. = 0.260

4.4.3 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับระดับความต้องการด้านสังคมของผู้ป่วยที่เข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ ผลการศึกษาพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.260) แสดงว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกันของผู้ป่วยไม่มีผลต่อระดับความต้องการด้านสังคม (ตารางที่ 4.44)

ตารางที่ 4.45

ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับระดับความต้องการของ
ผู้ป่วยโดยรวม

ระดับการศึกษา	ระดับความต้องการของผู้ป่วย			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
มัธยมศึกษา	0.0 (00)	25.8 (8)	74.2 (23)	100.0 (31)
ประถมศึกษา	3.7 (1)	44.4 (12)	51.9 (14)	100.0 (27)
ปริญญาตรี	0.0 (00)	32.0 (8)	68.0 (17)	100.0 (25)
อนุปริญญา	0.0 (00)	42.9 (6)	57.1 (8)	100.0 (14)
ไม่ได้รับการศึกษา	0.0 (00)	25.0 (3)	75.0 (9)	100.0 (9)
สูงกว่าปริญญาตรี	0.0 (00)	0.0 (00)	100.0 (1)	100.0 (1)

Chi-Square = 7.199

D.F. = 10

Sig. = 0.706

4.4.4 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับระดับความต้องการโดยรวมของผู้ป่วยที่เข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ และสังคม ผลการศึกษาพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.706) แสดงว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกันของผู้ป่วยไม่มีผลต่อระดับความต้องการด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ และสังคม (ตารางที่ 4.45)

4.5. อาชีพกับความต้องการของผู้ป่วยในการเข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์

ตารางที่ 4.46

ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับระดับความต้องการของผู้ป่วยด้านร่างกาย

อาชีพ	ระดับความต้องการของผู้ป่วย			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
รับจ้าง	0.0 (00)	50.0 (19)	50.0 (19)	100.0 (38)
ค้าขาย	0.0 (00)	28.6 (8)	71.4 (20)	100.0 (28)
อื่น ๆ	4.8 (1)	33.3 (7)	61.9 (13)	100.0 (21)
รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	0.0 (00)	30.0 (3)	70.0 (7)	100.0 (10)
ว่างงาน	0.0 (00)	10.0 (1)	90.0 (9)	100.0 (10)
เกษตรกร	0.0 (00)	0.0 (00)	100.0 (3)	100.0 (3)

Chi-Square = 13.111

D.F. = 10

Sig. = 0.217

4.5.1 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับความต้องการด้านร่างกายของผู้ป่วยที่เข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ ผลการศึกษาพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.217) แสดงว่าอาชีพที่แตกต่างกันของผู้ป่วยไม่มีผลต่อระดับความต้องการด้านร่างกาย (ตารางที่ 4.46)

ตารางที่ 4.47
ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับระดับความต้องการของผู้ป่วย
ด้านอารมณ์จิตใจ

อาชีพ	ระดับความต้องการของผู้ป่วย			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
รับจ้าง	0.0 (00)	44.7 (17)	55.3 (21)	100.0 (38)
ค้าขาย	0.0 (00)	39.3 (11)	60.7 (17)	100.0 (28)
อื่น ๆ	4.8 (1)	52.4 (11)	42.9 (9)	100.0 (21)
รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	0.0 (00)	60.0 (6)	40.0 (4)	100.0 (10)
ว่างงาน	0.0 (00)	20.0 (2)	80.0 (8)	100.0 (10)
เกษตรกร	0.0 (00)	33.3 (1)	66.7 (2)	100.0 (3)

Chi-Square = 9.031

D.F. = 10

Sig. = 0.529

4.5.2 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับความต้องการด้านอารมณ์จิตใจของผู้ป่วยที่เข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ ผลการศึกษาพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.529) แสดงว่าอาชีพที่แตกต่างกันของผู้ป่วยไม่มีผลต่อระดับความต้องการด้านอารมณ์จิตใจ (ตารางที่ 4.47)

ตารางที่ 4.48

ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับระดับความต้องการของผู้ป่วยด้านสังคม

อาชีพ	ระดับความต้องการของผู้ป่วย			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
รับจ้าง	0.0 (00)	26.3 (10)	73.7 (28)	100.0 (38)
ค้าขาย	0.0 (00)	21.4 (6)	78.6 (22)	100.0 (28)
อื่น ๆ	0.0 (00)	47.6 (10)	52.4 (11)	100.0 (21)
รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	0.0 (00)	70.0 (7)	30.0 (3)	100.0 (10)
ว่างงาน	0.0 (00)	20.0 (2)	80.0 (8)	100.0 (10)
เกษตรกร	0.0 (00)	0.0 (00)	100.0 (3)	100.0 (3)

Chi-Square = 13.104 D.F. = 5 Sig. = 0.022*

4.5.3 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับความต้องการด้านสังคมของผู้ป่วยที่เข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ ผลการศึกษาพบว่า มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.022*) แสดงว่าอาชีพที่แตกต่างกันของผู้ป่วยมีผลต่อระดับความต้องการด้านสังคม (ตารางที่ 4.48)

ตารางที่ 4.49

ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับระดับความต้องการของผู้ป่วยโดยรวม

อาชีพ	ระดับความต้องการของผู้ป่วย			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
รับจ้าง	0.0 (00)	36.8 (14)	63.2 (24)	100.0 (38)
ค้าขาย	0.0 (00)	25.0 (7)	75.0 (21)	100.0 (28)
อื่น ๆ	4.8 (1)	42.9 (9)	52.4 (11)	100.0 (21)
รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	0.0 (00)	40.0 (4)	60.0 (6)	100.0 (10)
ว่างงาน	0.0 (00)	20.0 (2)	80.0 (8)	100.0 (10)
เกษตรกร	0.0 (00)	33.1 (1)	66.7 (2)	100.0 (3)

Chi-Square = 7.517

D.F. = 10

Sig. = 0.675

4.4.4 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับระดับความต้องการโดยรวมของผู้ป่วยที่เข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ และสังคม ผลการศึกษาพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.675) แสดงว่าอาชีพที่แตกต่างกันของผู้ป่วยไม่มีผลต่อระดับความต้องการด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ และสังคม (ตารางที่ 4.49)

4.6 เพศกับปัญหาอุปสรรคในการเข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์

ตารางที่ 4.50

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับปัญหาอุปสรรคของผู้ป่วยจากตัวผู้ป่วย

เพศ	ระดับปัญหาอุปสรรค			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
หญิง	1.4 (1)	83.8 (62)	14.9 (11)	100.0 (74)
ชาย	5.6 (2)	77.8 (28)	16.7 (6)	100.0 (36)

Chi-Square = 1.727 D.F. = 2 Sig. = 0.421

4.6.1 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับปัญหาอุปสรรคของผู้ป่วยจากตัวผู้ป่วยที่เข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ ผลการศึกษาพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.421) แสดงว่าเพศที่แตกต่างกันของผู้ป่วยไม่มีผลต่อระดับปัญหาอุปสรรคของผู้ป่วยจากตัวผู้ป่วย (ตารางที่ 4.50)

ตารางที่ 4.51

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับปัญหาอุปสรรคของผู้ป่วยจากหน่วยงาน

เพศ	ระดับปัญหาอุปสรรค			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
หญิง	1.4 (1)	58.1 (43)	40.5 (30)	100.0 (74)
ชาย	2.8 (1)	86.1 (31)	11.1 (4)	100.0 (36)

Chi-Square = 9.880 D.F. = 2 Sig. = 0.007 *

4.6.2 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับปัญหาอุปสรรคของผู้ป่วยจากหน่วยงานที่เข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ ผลการศึกษาพบว่า มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.007*) แสดงว่าเพศที่แตกต่างกันของผู้ป่วยมีผลต่อระดับปัญหาอุปสรรคของผู้ป่วยจากหน่วยงาน (ตารางที่ 4.51)

ตารางที่ 4.52

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับปัญหาอุปสรรคของผู้ป่วยโดยรวม

เพศ	ระดับปัญหาอุปสรรค			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
หญิง	1.4 (1)	86.5 (64)	12.2 (9)	100.0 (74)
ชาย	2.8 (1)	91.7 (33)	5.6 (2)	100.0 (36)

Chi-Square = 1.401

D.F. = 2

Sig. = 0.496

4.6.3 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับปัญหาอุปสรรคของผู้ป่วยโดยรวมที่เข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ ผลการศึกษาพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.496) แสดงว่าเพศที่แตกต่างกันของผู้ป่วยไม่มีผลต่อระดับปัญหาอุปสรรคโดยรวม (ตารางที่ 4.52)

4.7 อายุกับปัญหาอุปสรรคในการเข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์

ตารางที่ 4.53

ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับปัญหาอุปสรรคของผู้ป่วยจากตัวผู้ป่วย

อายุ	ระดับปัญหาอุปสรรค			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
20-29 ปี	2.2 (1)	84.4 (38)	13.6 (6)	100.0 (45)
น้อยกว่า 20 ปี	0.0 (00)	84.6 (22)	15.4 (4)	100.0 (26)
30-39 ปี	7.7 (2)	73.1 (19)	19.2 (5)	100.0 (26)
40-49 ปี	0.0 (00)	75.0 (6)	25.0 (2)	100.0 (8)
50-59 ปี	0.0 (00)	100.0 (3)	0.0 (00)	100.0 (3)
60 ปีขึ้นไป	0.0 (00)	100.0 (2)	0.0 (00)	100.0 (2)

Chi-Square = 5.624

D.F. = 10

Sig. = 0.845

4.7.1 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับปัญหาอุปสรรคของผู้ป่วยจากตัวผู้ป่วยที่เข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ ผลการศึกษาพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.845) แสดงว่าอายุที่แตกต่างกันของผู้ป่วยไม่มีผลต่อระดับปัญหาอุปสรรคของผู้ป่วยจากตัวผู้ป่วย (ตารางที่ 4.53)

ตารางที่ 4.54

ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับปัญหาอุปสรรคของผู้ป่วยจากหน่วยงาน

อายุ	ระดับปัญหาอุปสรรค			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
20-29 ปี	4.4 (2)	60.0 (27)	35.6 (16)	100.0 (45)
น้อยกว่า 20 ปี	0.0 (00)	69.2 (18)	30.8 (8)	100.0 (26)
30-39 ปี	0.0 (00)	73.1 (19)	26.9 (7)	100.0 (26)
40-49 ปี	0.0 (00)	62.5 (5)	37.5 (3)	100.0 (8)
50-59 ปี	0.0 (00)	100.0 (3)	0.0 (00)	100.0 (3)
60 ปีขึ้นไป	0.0 (00)	100.0 (2)	0.0 (00)	0.0 (00)

Chi-Square = 6.316

D.F. = 10

Sig. = 0.788

4.7.2 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับปัญหาอุปสรรคของผู้ป่วยจากหน่วยงานที่เข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ ผลการศึกษาพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.788) แสดงว่าอายุที่แตกต่างกันของผู้ป่วยไม่มีผลต่อระดับปัญหาอุปสรรคของผู้ป่วยจากหน่วยงาน (ตารางที่ 4.54)

ตารางที่ 4.55

ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับปัญหาอุปสรรคของผู้ป่วยโดยรวม

อายุ	ระดับปัญหาอุปสรรค			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
20-29 ปี	2.2 (1)	86.7 (39)	11.1 (5)	100.0 (45)
น้อยกว่า 20 ปี	0.0 (00)	88.5 (23)	11.5 (3)	100.0 (26)
30-39 ปี	3.8 (1)	88.5 (23)	7.7 (2)	100.0 (26)
40-49 ปี	0.0 (00)	87.5 (7)	12.5 (1)	100.0 (8)
50-59 ปี	0.0 (00)	100.0 (3)	0.0 (00)	100.0 (3)
60 ปีขึ้นไป	0.0 (00)	100.0 (2)	0.0 (00)	0.0 (00)

Chi-Square = 2.234

D.F. = 10

Sig. = 0.994

4.7.3 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับปัญหาอุปสรรคของผู้ป่วยโดยรวมที่เข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ ผลการศึกษาพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.994) แสดงว่าอายุที่แตกต่างกันของผู้ป่วยไม่มีผลต่อระดับปัญหาอุปสรรคโดยรวม (ตารางที่ 4.55)

4.8 สถานภาพกับปัญหาอุปสรรคในการเข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์

ตารางที่ 4.56

ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับระดับปัญหาอุปสรรคของ
ผู้ป่วยจากตัวผู้ป่วย

สถานภาพสมรส	ระดับปัญหาอุปสรรค			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
โสด	0.0 (00)	90.6 (48)	9.4 (5)	100.0 (53)
สมรส	6.8 (3)	77.3 (34)	15.9 (7)	100.0 (44)
แยกกันอยู่	0.0 (00)	71.4 (5)	28.6 (2)	100.0 (7)
หม้าย	0.0 (00)	75.0 (3)	25.0 (1)	100.0 (4)
หย่าร้าง	0.0 (00)	0.0 (00)	100.0 (2)	100.0 (2)

Chi-Square = 18.372

D.F. = 8

Sig. = 0.018*

4.8.1 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับระดับปัญหาอุปสรรคของผู้ป่วยจากตัวผู้ป่วยที่เข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ ผลการศึกษาพบว่า มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.018*) แสดงว่าสถานภาพที่แตกต่างกันของผู้ป่วยมีผลต่อระดับปัญหาอุปสรรคของผู้ป่วยจากตัวผู้ป่วย (ตารางที่ 4.56)

ตารางที่ 4.57
ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับระดับปัญหาอุปสรรคของผู้ป่วย
จากหน่วยงาน

สถานภาพสมรส	ระดับปัญหาอุปสรรค			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
โสด	1.9 (1)	66.0 (35)	32.1 (17)	100.0 (53)
สมรส	2.3 (1)	63.6 (28)	34.1 (15)	100.0 (44)
แยกกันอยู่	0.0 (00)	85.7 (6)	14.3 (1)	100.0 (7)
หม้าย	0.0 (00)	75.0 (3)	25.0 (1)	100.0 (4)
หย่าร้าง	0.0 (00)	100.0 (2)	0.0 (00)	100.0 (2)

Chi-Square = 2.550

D.F. = 8

Sig. = 0.959

4.8.2 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับระดับปัญหาอุปสรรคของผู้ป่วยจากหน่วยงานที่เข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ ผลการศึกษาพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.959) แสดงว่าสถานภาพสมรสที่แตกต่างกันของผู้ป่วยไม่มีผลต่อระดับปัญหาอุปสรรคของผู้ป่วยจากหน่วยงาน (ตารางที่ 4.57)

ตารางที่ 4.58

ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับระดับปัญหาอุปสรรคของผู้ป่วยโดยรวม

สถานภาพสมรส	ระดับปัญหาอุปสรรค			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
โสด	0.0 (00)	94.3 (50)	5.7 (3)	100.0 (53)
สมรส	4.5 (2)	79.5 (35)	15.9 (7)	100.0 (44)
แยกกันอยู่	0.0 (00)	100.0 (7)	0.0 (00)	100.0 (7)
หย่า	0.0 (00)	75.0 (3)	25.1 (1)	100.0 (4)
หย่าร้าง	0.0 (00)	100.0 (2)	0.0 (00)	100.0 (2)

Chi-Square = 8.155

D.F. = 8

Sig. = 0.418

4.8.3 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับระดับปัญหาอุปสรรคของผู้ป่วยโดยรวมที่เข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ ผลการศึกษาพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.418) แสดงว่าสถานภาพที่แตกต่างกันของผู้ป่วยไม่มีผลต่อระดับปัญหาอุปสรรคโดยรวม (ตารางที่ 4.58)

4.9 ระดับการศึกษากับปัญหาอุปสรรคในการเข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์

ตารางที่ 4.59

ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับระดับปัญหาอุปสรรคของ
ผู้ป่วยจากตัวผู้ป่วย

ระดับการศึกษา	ระดับปัญหาอุปสรรค			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
มัธยมศึกษา	3.2 (1)	80.6 (25)	16.1 (5)	100.0 (31)
ประถมศึกษา	3.7 (1)	81.5 (22)	14.8 (4)	100.0 (27)
ปริญญาตรี	0.0 (00)	88.0 (22)	12.0 (3)	100.0 (25)
อนุปริญญา	7.1 (1)	71.4 (10)	21.4 (3)	100.0 (14)
ไม่ได้รับการศึกษา	0.0 (00)	83.3 (10)	16.7 (2)	100.0 (12)
สูงกว่าปริญญาตรี	0.0 (00)	100.0 (1)	0.0 (00)	100.0 (1)

Chi-Square = 3.209 D.F. = 10 Sig. = 0.976

4.9.1 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับระดับปัญหาอุปสรรคของผู้ป่วยจากตัวผู้ป่วยที่เข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ ผลการศึกษาพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.976) แสดงว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกันของผู้ป่วยไม่มีผลต่อระดับปัญหาอุปสรรคของผู้ป่วยจากตัวผู้ป่วย (ตารางที่ 4.59)

ตารางที่ 4.60
ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับระดับปัญหาอุปสรรคของ
ผู้ป่วยจากหน่วยงาน

ระดับการศึกษา	ระดับปัญหาอุปสรรค			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
มัธยมศึกษา	3.2 (1)	64.5 (20)	32.3 (10)	100.0 (31)
ประถมศึกษา	0.0 (00)	66.7 (18)	33.3 (9)	100.0 (27)
ปริญญาตรี	4.0 (1)	76.0 (19)	20.0 (5)	100.0 (25)
อนุปริญญา	0.0 (00)	42.9 (6)	57.1 (8)	100.0 (14)
ไม่ได้รับการศึกษา	0.0 (00)	91.7 (11)	8.3 (1)	100.0 (12)
สูงกว่าปริญญาตรี	0.0 (00)	0.0 (00)	100.0 (1)	100.0 (1)

Chi-Square = 12.940 D.F. = 10 Sig. = 0.227

4.9.2 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับระดับปัญหาอุปสรรคของผู้ป่วยจากหน่วยงานที่เข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ ผลการศึกษาพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.227) แสดงว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกันของผู้ป่วยไม่มีผลต่อระดับปัญหาอุปสรรคของผู้ป่วยจากหน่วยงาน (ตารางที่ 4.60)

ตารางที่ 4.61
ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับระดับปัญหาอุปสรรคของ
ผู้ป่วยโดยรวม

ระดับการศึกษา	ระดับปัญหาอุปสรรค			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
มัธยมศึกษา	3.2 (1)	83.9 (26)	12.9 (4)	100.0 (31)
ประถมศึกษา	0.0 (00)	85.2 (23)	14.8 (4)	100.0 (27)
ปริญญาตรี	0.0 (00)	100.0 (25)	0.0 (00)	100.0 (25)
อนุปริญญา	7.1 (1)	78.6 (11)	14.3 (2)	100.0 (14)
ไม่ได้รับการศึกษา	0.0 (00)	91.7 (11)	8.3 (1)	100.0 (12)
สูงกว่าปริญญาตรี	0.0 (00)	100.0 (1)	0.0 (00)	100.0 (1)

Chi-Square = 8.148

D.F. = 10

Sig. = 0.614

4.9.3 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับระดับปัญหาอุปสรรคของผู้ป่วยโดยรวมที่เข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ ผลการศึกษาพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.614) แสดงว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกันของผู้ป่วยไม่มีผลต่อระดับปัญหาอุปสรรคโดยรวม (ตารางที่ 4.61)

4.10 อาชีพกับปัญหาอุปสรรคในการเข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์

ตารางที่ 4.62

ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับระดับปัญหาอุปสรรคของผู้ป่วยจากตัวผู้ป่วย

อาชีพ	ระดับปัญหาอุปสรรค			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
รับจ้าง	2.6 (1)	84.2 (32)	13.2 (5)	100.0 (38)
ค้าขาย	3.6 (1)	82.1 (23)	14.3 (4)	100.0 (28)
อื่น ๆ	0.0 (00)	90.5 (19)	9.5 (2)	100.0 (21)
รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	0.0 (00)	80.0 (8)	20.0 (2)	100.0 (10)
ว่างงาน	10.0 (1)	50.0 (5)	40.0 (4)	100.0 (10)
เกษตรกร	0.0 (00)	100.0 (3)	0.0 (00)	100.0 (3)

Chi-Square = 9.651

D.F. = 10

Sig. = 0.471

4.10.1 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับระดับปัญหาอุปสรรคของผู้ป่วยจากตัวผู้ป่วยที่เข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ ผลการศึกษาพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.471) แสดงว่าอาชีพที่แตกต่างกันของผู้ป่วยไม่มีผลต่อระดับปัญหาอุปสรรคของผู้ป่วยจากตัวผู้ป่วย (ตารางที่ 4.62)

ตารางที่ 4.63

ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับระดับปัญหาอุปสรรคของผู้ป่วยจากหน่วยงาน

อาชีพ	ระดับปัญหาอุปสรรค			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
รับจ้าง	0.0 (00)	60.5 (23)	39.5 (15)	100.0 (38)
ค้าขาย	0.0 (00)	57.1 (16)	42.9 (12)	100.0 (28)
อื่นๆ	0.0 (00)	76.2 (16)	23.8 (5)	100.0 (21)
รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	10.0 (1)	90.0 (9)	0.0 (00)	100.0 (10)
ว่างงาน	10.0 (1)	70.0 (7)	20.0 (2)	100.0 (10)
เกษตรกร	0.0 (00)	100.0 (3)	0.0 (00)	100.0 (3)

Chi-Square = 18.129

D.F. = 10

Sig. = 0.052

4.10.2 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับระดับปัญหาอุปสรรคของผู้ป่วยจากหน่วยงานที่เข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ ผลการศึกษาพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.052) แสดงว่าอาชีพที่แตกต่างกันของผู้ป่วยไม่มีผลต่อระดับปัญหาอุปสรรคของผู้ป่วยจากหน่วยงาน (ตารางที่ 4.63)

ตารางที่ 4.64

ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับระดับปัญหาอุปสรรคของผู้ป่วยโดยรวม

อาชีพ	ระดับปัญหาอุปสรรค			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
รับจ้าง	0.0 (00)	84.2 (32)	15.8 (6)	100.0 (38)
ค้าขาย	3.6 (1)	92.9 (26)	3.6 (1)	100.0 (28)
อื่น ๆ	0.0 (00)	90.5 (19)	9.5 (2)	100.0 (21)
รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	0.0 (00)	100.0 (10)	0.0 (00)	100.0 (10)
ว่างงาน	10.0 (1)	70.0 (7)	20.0 (2)	100.0 (10)
เกษตรกร	0.0 (00)	100.0 (3)	0.0 (00)	100.0 (3)

Chi-Square = 10.930

D.F. = 10

Sig. = 0.363

4.10.3 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับระดับปัญหาอุปสรรคของผู้ป่วยโดยรวมที่เข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ ผลการศึกษาพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig = 0.363) แสดงว่าอาชีพที่แตกต่างกันของผู้ป่วยไม่มีผลต่อระดับปัญหาอุปสรรคโดยรวม (ตารางที่ 4.64)

ตารางที่ 4.65

สรุปค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ

และอาชีพของผู้ป่วยกับความต้องการและปัญหาอุปสรรค

ตัวแปร	เพศ	อายุ	สถานภาพ	ระดับการศึกษา	อาชีพ
<u>ความต้องการของผู้ป่วย</u>					
ด้านร่างกาย	/		/		
ด้านอารมณ์จิตใจ	/		/		
ด้านสังคม	/				/
ความต้องการโดยรวม	/				
<u>ปัญหาอุปสรรค</u>					
จากตัวผู้ป่วย			/		
จากหน่วยงาน	/				
ปัญหาอุปสรรคโดยรวม					

หมายเหตุ: / มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.65 การศึกษาตัวแปรเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และอาชีพ กับความต้องการของผู้ป่วยที่เข้ามาใช้บริการสงเคราะห์ทางการแพทย์ในโรงพยาบาลราชวิถี ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ และด้านสังคม ผลการศึกษาพบว่า เพศและสถานภาพของผู้ป่วยที่แตกต่างกันมีผลต่อความต้องการด้านร่างกายและด้านอารมณ์จิตใจแตกต่างกัน ด้านสังคม พบว่า เพศและอาชีพของผู้ป่วยที่แตกต่างกันมีผลต่อความต้องการด้านสังคมแตกต่างกัน

ส่วนการศึกษาตัวแปรเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และอาชีพกับปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการเข้ารับบริการสงเคราะห์ทางการแพทย์จากหน่วยงานและตัวผู้ป่วยเอง ผลการศึกษาพบว่า สถานภาพที่แตกต่างกันส่งผลให้ผู้ป่วยมีปัญหาในการเข้ารับบริการแตกต่างกัน และเพศที่แตกต่างกันของผู้ป่วยมีผลต่อปัญหาอุปสรรคที่เกิดจากหน่วยงานแตกต่างกัน

ส่วนที่ 5 อภิปรายผล

การศึกษาเรื่อง "ศึกษาความต้องการและปัญหาอุปสรรคของผู้ป่วยในการเข้ามารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ในโรงพยาบาลราชวิถี" สามารถอภิปรายผลความต้องการ ปัญหาอุปสรรคในการเข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ในโรงพยาบาลราชวิถี รายละเอียด ดังนี้

5.1 ข้อมูลพื้นฐาน

ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 110 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุอยู่ระหว่าง 20-29 ปี สำเร็จการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษา มีสถานภาพโสด มีภูมิลำเนาอยู่ในเขต กรุงเทพมหานคร ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป และมีรายได้ประจำ ผู้ป่วยส่วนใหญ่ใช้สิทธิบัตรทองจากโรงพยาบาลอื่น ในการเข้ารับบริการในโรงพยาบาลราชวิถี ตั้งใจมารับบริการเอง และใช้เวลาในการเข้ารักษาตัวที่โรงพยาบาลราชวิถีประมาณ 1-7 วัน ผู้ป่วยส่วนใหญ่ไม่ทราบข้อมูลว่า โรงพยาบาลราชวิถีมีบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ ส่วนผู้ป่วยที่ทราบว่ามีการบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์จะทราบมาจากคนรู้จัก และส่วนใหญ่ไม่เคยเข้ามารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์มาก่อน

5.2 ความต้องการของผู้ป่วยในการเข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์

ความต้องการของผู้ป่วยในการเข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ในโรงพยาบาลราชวิถี มีปัจจัย 3 ด้าน ประกอบด้วย ความต้องการด้านร่างกาย ความต้องการด้านอารมณ์จิตใจ และความต้องการด้านสังคม สรุปได้ ดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย

ผลการศึกษาความต้องการทางด้านร่างกายของผู้ป่วยที่เข้ามารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ในโรงพยาบาลราชวิถี พบว่า ผู้ป่วยต้องการได้รับการรักษาจากโรงพยาบาลจนหายจากอาการเจ็บป่วยอยู่ในระดับมากเป็นอันดับแรก รองลงมาคือต้องการได้รับการดูแลทางด้านสุขภาพเป็นอย่างดีจากบุคลากรทางการแพทย์ และต้องการมีผู้ให้คำปรึกษาในเรื่องความเจ็บป่วยตามลำดับ ซึ่งจากการสอบถามผู้ป่วยต้องการให้แพทย์เป็นผู้ให้คำปรึกษาใน

เรื่องความเจ็บป่วยมากที่สุด และต้องการทราบข้อมูลเกี่ยวกับโรคที่เป็นอยู่เพิ่มเติมเพื่อที่จะสามารถปฏิบัติตัวได้อย่างถูกต้อง และนอกจากนี้ผู้ป่วยมีความต้องการการฟื้นฟูสมรรถภาพและการดูแลต่อที่บ้านในระดับปานกลาง แสดงว่าผู้ป่วยต้องการได้รับการดูแลอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาพร หลายเจริญทรัพย์ (2534, บทคัดย่อ) ที่ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาปัญหาและความต้องการของผู้ป่วยที่มาใช้บริการสังคมสงเคราะห์ ณ โรงพยาบาล เจริญกรุงประชารักษ์ พบว่า ความต้องการด้านร่างกายของผู้ป่วยที่มาใช้บริการสังคมสงเคราะห์ ผู้ป่วยส่วนใหญ่ต้องการหาความรู้เกี่ยวกับโรคที่ผู้ป่วยเป็นอยู่เพิ่มเติมและคิดว่าจะได้รับความรู้จาก แพทย์ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วิชุดา วารุณประภา (2540, บทคัดย่อ) ที่ทำการศึกษาเรื่อง ปัญหาและความต้องการบริการสังคมสงเคราะห์ของผู้ป่วยเรื้อรัง ณ โรงพยาบาลสมเด็จพระปิ่นเกล้า พบว่า ความต้องการบริการสังคมสงเคราะห์ของผู้ป่วยส่วนใหญ่ต้องการได้รับความช่วยเหลือในการให้บริการปรึกษาปัญหา รองลงมาต้องการได้รับความรู้เรื่องโรคและต้องการผู้ช่วยให้กำลังใจ และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อมรา ปานทับทิม (2519, บทคัดย่อ) พบว่าผู้ป่วย ต้องการผู้ที่จะติดตามไปเยี่ยมที่บ้าน แม้ว่าผู้ป่วยจะบอกว่ามีผู้ดูแลเมื่อกลับไปอยู่ที่บ้านแล้วก็ตาม แต่ก็ยังจำเป็นต้องมีการฟื้นฟูสมรรถภาพและการดูแลต่อที่บ้านเพิ่มเติม

2. ความต้องการทางด้านอารมณ์จิตใจ

จากผลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยที่เข้ามาใช้บริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ใน โรงพยาบาลราชวิถีส่วนใหญ่ต้องการผู้ที่เข้าใจและให้กำลังใจในขณะที่เจ็บป่วยในระดับมากเป็นอันดับแรก ซึ่งจากการสอบถามพบว่าผู้ป่วยต้องการให้ญาติเข้าใจและให้กำลังใจมากที่สุด รองลงมาต้องการให้ครอบครัวดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด และต้องการความมั่นใจว่าจะได้รับการบริการที่ดีมีคุณภาพตามลำดับ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุภาพร หลายเจริญทรัพย์ (2534, บทคัดย่อ) ที่ทำการศึกษาเรื่องการศึกษาปัญหาและความต้องการของผู้ป่วยที่มาใช้บริการสังคมสงเคราะห์ ณ โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ พบว่าผู้ป่วยส่วนใหญ่มีความต้องการทางด้านจิตใจ คือ ต้องการให้ครอบครัวดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด รองลงมาต้องการผู้ที่เข้าใจผู้ป่วยเพื่อจะได้ปรับทุกข์และช่วยให้พ้นจากความไม่สบายใจ

นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ป่วยยังมีความต้องการให้มีผู้มาเยี่ยม ต้องการเพื่อนปรับทุกข์ และช่วยให้พ้นจากความไม่สบายใจ ต้องการได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตัวให้เข้ากับสังคม และต้องการให้มีปรับปรุงการให้บริการของเจ้าหน้าที่ในโรงพยาบาลอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ อมรา ปานทับทิม (2519, บทคัดย่อ) ที่ทำการศึกษาเรื่อง ปัญหาและความ ต้องการของผู้ป่วยเรื้อรังในโรงพยาบาลรามาริบัติ พบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่ต้องการปรับทุกข์เพื่อ

ระบายความคับข้องใจต่าง ๆ และมีผู้ป่วยส่วนน้อยที่คิดว่านักสังคมสงเคราะห์จะช่วยเขาได้ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ นิรัมรานิ์ สัจเดว์ (2523, บทคัดย่อ) ที่ทำการศึกษาเรื่อง ปัญหาและความต้องการของผู้ป่วยเบาหวาน ศึกษาที่โรงพยาบาลศิริราช พบว่า ผู้ป่วยต้องการผู้ให้คำปรึกษาในเรื่องส่วนตัวและความเจ็บป่วย นอกจากนี้ผู้ป่วยยังต้องการให้โรงพยาบาลปรับปรุงมารยาทของเจ้าหน้าที่ในการติดต่อกับผู้ป่วย และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุกัญญา กนกแก้ว (2544, บทคัดย่อ) ที่ทำการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงพยาบาลต่องานสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ภายใต้ทิศทางการสูงศักดิ์การมหาชน พบว่า การปรับปรุงการทำงานของโรงพยาบาลจะช่วยให้เพิ่มประสิทธิภาพของการทำงานสังคมสงเคราะห์ได้มากขึ้นสามารถปฏิบัติได้อย่างครอบคลุมทั้งด้านการบริการ การบริหาร และวิชาการได้เป็นอย่างดี

3. ความต้องการทางด้านสังคม

ผลจากการศึกษาความต้องการทางด้านสังคมของผู้ป่วยที่เข้ามาใช้บริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ในโรงพยาบาลราชวิถีพบว่า ผู้ป่วยมีความต้องการได้รับการบริการที่สะดวกและรวดเร็วอยู่ในระดับมากเป็นอันดับแรก รองลงมาคือต้องการได้รับการทักทายและใช้คำพูดที่ไพเราะจากเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ และต้องการความช่วยเหลือด้านค่ารักษาพยาบาลตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุภาพร หลายเจริญทรัพย์ (2534, บทคัดย่อ) ที่ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาปัญหาและความต้องการของผู้ป่วยที่มาใช้บริการสังคมสงเคราะห์ ณ โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ พบว่า ความต้องการด้านสังคมของผู้ป่วยที่มาใช้บริการสังคมสงเคราะห์ ส่วนใหญ่ผู้ป่วยต้องการได้รับความช่วยเหลือเรื่องค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล รองลงมาต้องการคำแนะนำปรึกษาเพื่อแก้ไขปัญหา และต้องการความช่วยเหลือเรื่องเงินทุนประกอบอาชีพ และ บุศรินทร์ เกิดมณี (2531, 'บทคัดย่อ) ที่ทำการศึกษาเรื่อง ปัญหาและความต้องการของผู้ป่วยนอกและผู้ป่วยในที่มาใช้บริการสังคมสงเคราะห์ ณ โรงพยาบาลสังกัดกรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข พบว่า ผู้ป่วยและญาติต้องการความช่วยเหลือด้านค่ารักษาพยาบาลมากที่สุด

จากผลการศึกษาโดยรวม ผู้ป่วยมีความต้องการทางด้านสังคมมากที่สุด รองลงมาคือความต้องการทางด้านร่างกาย และความต้องการด้านอารมณ์จิตใจ ตามลำดับ แสดงว่าผู้ป่วยต้องการความสะดวกในการเข้ารับบริการ การต้อนรับที่ดีจากเจ้าหน้าที่ และความช่วยเหลือด้านค่ารักษาพยาบาล

5.3 ปัญหาอุปสรรคของผู้ป่วยในการเข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์

ปัญหาอุปสรรคของผู้ป่วยในการเข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ในโรงพยาบาลราชวิถี มีปัจจัย 2 ด้าน ประกอบด้วยปัญหาอุปสรรคที่เกิดจากตัวผู้ป่วย และปัญหาอุปสรรคที่เกิดจากหน่วยงาน สรุปผล ดังนี้

1. ปัญหาอุปสรรคจากที่เกิดจากตัวผู้ป่วย

จากผลการศึกษาปัญหาอุปสรรคของผู้ป่วยในการเข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ในโรงพยาบาลราชวิถีจากตัวผู้ป่วยเองมีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่าผู้ป่วยมีความพร้อมในการเข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ในระดับหนึ่ง ซึ่งผู้ป่วยมีความเข้าใจในขั้นตอนการติดต่อขอรับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ ความเข้าใจเกี่ยวกับงานสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ และความเข้าใจในการใช้สิทธิรักษาพยาบาลในระดับที่น้อย ซึ่งเป็นสิ่งที่เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการรับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ของผู้ป่วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุศรินทร์ เกติมณี (2531, บทคัดย่อ) ที่ทำการศึกษาเรื่อง ปัญหาและความต้องการของผู้ป่วยนอกและผู้ป่วยในที่มาใช้บริการสังคมสงเคราะห์ ณ โรงพยาบาลสังกัดกรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข พบว่า ผู้ป่วยและญาติรู้จักบริการสังคมสงเคราะห์จากแพทย์พยาบาล แต่ยังไม่เข้าใจความเข้าใจที่ชัดเจน ผู้ป่วยและญาติเข้าใจว่างานสังคมสงเคราะห์เป็นบริการช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาล

2. ปัญหาอุปสรรคจากที่เกิดจากตัวหน่วยงาน

จากผลการศึกษาปัญหาอุปสรรคของผู้ป่วยในการเข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ในโรงพยาบาลราชวิถีจากหน่วยงานมีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางแสดงว่าหน่วยงานมีความพร้อมในระดับหนึ่งที่จะให้บริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์แก่ผู้ป่วยสำหรับปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการเข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ คือ ขั้นตอนในการเข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ที่มีความยุ่งยากต้องผ่านขั้นตอนหลายหลายขั้นตอน เนื่องจากการทำงานในระบบราชการมีการทำงานเป็นขั้นตอนเป็นตอน ทำให้เกิดความยุ่งยากแก่ผู้ป่วยที่มาใช้บริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ได้ ปัญหาห้องปฏิบัติงานไม่ค่อยมีความเป็นส่วนตัว เนื่องจากข้อจำกัดทางสถานที่และงบประมาณ และปัญหาวัสดุอุปกรณ์ที่ให้บริการยังไม่มีครบถ้วนเท่าที่ควรเนื่องจากข้อจำกัดทางงบประมาณของทางราชการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กานดา กิตติการุณจิต (2521, บทคัดย่อ) ที่ทำการศึกษาเรื่อง การบริหารงานสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ของโรงพยาบาลฝายกายในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า โรงพยาบาลยังมีข้อบกพร่องเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกเล็กน้อย เช่น ห้องสัมภาษณ์ผู้ป่วยที่ไม่ได้กันเป็นสัดส่วนทำให้ผู้ป่วย

และนักสังคมสงเคราะห์ขาดสมานในการเข้ารับบริการ นับเป็นอุปสรรคในการปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์ และผลงานวิจัยของ วรณา อรรถเมธากุล (2540) ที่ทำการศึกษาเรื่อง บทบาทของนักสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ในการพิทักษ์สิทธิประโยชน์ของผู้ใช้บริการ : ศึกษากรณีโรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลทั่วไป พบว่า หน่วยงานมีปัญหาเกี่ยวกับความร่วมมือและการประสานงานกับบุคลากรภายในโรงพยาบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

5.4 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วยกับความต้องการและปัญหาอุปสรรคในการเข้ามารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วยกับความต้องการในการเข้ามารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ พบว่า

1. เพศกับความต้องการของผู้ป่วยในการเข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าเพศที่แตกต่างกันของผู้ป่วยมีผลต่อระดับความต้องการทางด้านร่างกาย
2. เพศกับระดับความต้องการของผู้ป่วยทางด้านอารมณ์จิตใจมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าเพศที่แตกต่างกันของผู้ป่วยมีผลต่อระดับความต้องการด้านอารมณ์จิตใจ
3. เพศกับระดับความต้องการด้านสังคมของผู้ป่วยที่เข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าเพศที่แตกต่างกันของผู้ป่วยมีผลต่อระดับความต้องการด้านสังคม
4. เพศกับระดับความต้องการด้านสังคมของผู้ป่วยที่เข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าเพศที่แตกต่างกันของผู้ป่วยมีผลต่อระดับความต้องการด้านสังคม
5. สถานภาพกับระดับความต้องการด้านร่างกายของผู้ป่วยที่เข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าสถานภาพที่แตกต่างกันของผู้ป่วยมีผลต่อระดับความต้องการด้านร่างกาย
6. สถานภาพกับระดับความต้องการด้านอารมณ์จิตใจของผู้ป่วยที่เข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าสถานภาพที่แตกต่างกันของผู้ป่วยมีผลต่อระดับความต้องการด้านอารมณ์จิตใจ

7. อาชีพกับความต้องการด้านสังคมของผู้ป่วยที่เข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าอาชีพที่แตกต่างกันของผู้ป่วยมีผลต่อระดับความต้องการทางด้านสังคม

สรุปผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับระดับความต้องการโดยรวมของผู้ป่วยที่เข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ และสังคม พบว่าสถานภาพกับระดับความต้องการโดยรวมของผู้ป่วยที่เข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ด้านร่างกาย และอารมณ์จิตใจมีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนสถานภาพกับระดับความต้องการโดยรวมของผู้ป่วยที่เข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ด้านสังคมไม่มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญ แสดงว่า สถานภาพที่แตกต่างกันของผู้ป่วยมีผลต่อระดับความต้องการทางด้านร่างกาย และทางด้านอารมณ์จิตใจ ส่วนสถานภาพมีความสัมพันธ์ต่อระดับความต้องการทางด้านสังคมไม่แตกต่างกัน

ส่วนผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส และอาชีพกับระดับความต้องการโดยรวมของผู้ป่วยที่เข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ และสังคม พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าอายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส และอาชีพที่แตกต่างกันของผู้ป่วยไม่มีผลต่อระดับความต้องการทางด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ และสังคม

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วยกับปัญหาอุปสรรคในการเข้ามารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ พบว่า

1. เพศกับระดับปัญหาอุปสรรคของผู้ป่วยจากหน่วยงานที่เข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญแสดงว่าเพศที่แตกต่างกันของผู้ป่วยมีผลต่อระดับปัญหาอุปสรรคจากหน่วยงานในการเข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ของผู้ป่วย

2. สถานภาพกับระดับปัญหาอุปสรรคของผู้ป่วยจากตัวผู้ป่วยที่เข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าสถานภาพที่แตกต่างกันของผู้ป่วยมีผลต่อระดับปัญหาอุปสรรคจากตัวผู้ป่วยในการเข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ของผู้ป่วย

สรุปผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส และอาชีพกับระดับปัญหาอุปสรรคของผู้ป่วยโดยรวมที่เข้ารับบริการสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าเพศ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส และอาชีพ ที่แตกต่างกันของผู้ป่วยไม่มีผลต่อระดับปัญหาอุปสรรคจากหน่วยงาน